

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університетімені А.С. Макаренка
Кафедра теорії та методики фізичної культури

НАВЧАЛЬНО МЕТОДИЧНИЙ КОМПЛЕКС

з дисципліни: Організація спортивно - масової та анімаційної роботи

Суми - 2017

ЗМІСТ

Навчально-методичний комплекс з дисципліни «Організація спортивно - масової та анімаційної роботи»	
Зміст.....	2
Програма вибіркової навчальної дисципліни «Організація спортивно - масової та анімаційної роботи »	3
Вступ.....	5
1. Мета та завдання навчальної дисципліни.....	6
2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.....	7
3. Рекомендована література.....	9
4. Форма підсумкового контролю успішності навчання...	11
5. Засоби діагностики успішності навчання.....	11
Робоча програма навчальної дисципліни.....	12
1. Мета вивчення навчальної дисципліни.....	15
2. Передумови для вивчення дисципліни.....	15
3. Результати навчання за дисципліною.....	16
4. Критерії оцінювання результатів навчання.....	18
5. Засоби діагностики результатів навчання.....	19
6. Програма навчальної дисципліни.....	19
6.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни....	19
6.2. Структура та обсяг навчальної дисципліни.....	21
7. Рекомендовані джерела інформації.....	26
8. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна.	30
Матеріали до лекційного курсу.....	31
Інструктивно-методичні матеріали до семінарських занять.....	78
Інструктивно-методичні матеріали до самостійних занять.....	95
Питання та завдання для поточного контролю.....	105

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Кафедра теорії та методики фізичної культури

ПРОГРАМА
вибіркової навчальної дисципліни
ОРГАНІЗАЦІЯ СПОРТИВНО-МАСОВОЇ ТА АНІМАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Підготовки: магістра

Спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Суми - 2017

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО: Сумським державним педагогічним
університетом імені А.С. Макаренка

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ: к.пед.н, доцент кафедри теорії та методики фізичної
культури Рибалко Петро Федорович

Обговорено та рекомендовано до видання Вченою радою університету
«26» грудня 2017 року, протокол № 6

ВСТУП

Програма вивчення вибіркової навчальної дисципліни **«Організація спортивно-масової та анімаційної роботи»** складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки для ОР магістр спеціальності 014 Середня освіта(Фізична культура), є навчальною дисципліною в системі професійної підготовки фахівців для галузі фізичної культури і спорту.

Дана програма визначає основний зміст і структуру комплексної навчальної дисципліни “Організація спортивно-масової та анімаційної роботи”, яка входить до навчального плану спеціальності «Фізичне виховання».

Програмний матеріал з дисципліни “ Організація спортивно - масової та анімаційної роботи ” спрямований на оволодіння спеціальними знаннями в галузі фізичного виховання і спорту.

Програмний матеріал з дисципліни включає в себе теми, пов’язані із структурою і моделлю цілісної педагогічної діяльності вчителя фізичної культури ЗЗСО, викладача ВНЗ, інноваційними напрямками модернізації освітнього процесу з фізичного виховання у ЗЗСО та ВНЗ.

Одним з основних положень, яке сприяє розумінню сутності фізичного виховання, є з’ясування того, що спонукає людину до рухової активності як діяльності, не пов’язаної безпосередньо з добуванням матеріальних благ, необхідних для життя, та співвідношення в цьому явищі особистісного, біологічного й соціального.

Про причини, що обумовили виникнення та розвиток спортивно - масової та анімаційної роботи, висловлюються різні судження.

У вітчизняній літературі сутність спортивно - масової та анімаційної роботи, її функціонування розглядаються через категорії "діяльність" і "потреба". Провідною є думка про те, що головними спонукачами та регуляторами функціонування спортивно - масової та анімаційної роботи є потреби суспільства, класові та ідеологічні інтереси.

Будучи складовою частиною суспільної культури, її підсистемою, спортивно - масова та анімаційна робота знаходиться в певних зв'язках, взаємовідносинах з іншими соціальними підсистемами.

Під час аналізу впливу умов життя суспільства на спортивно - масову та анімаційну роботу виникає декілька груп факторів: загальнокультурні і соціально-економічні умови, демографічні, національні (традиції), склад населення, географічні і кліматичні умови регіонів, бюджет часу населення, особистісні фактори, пов'язані з потребами та мотивами діяльності людини. Проте як особлива специфічна галузь людської діяльності фізичне виховання володіє відомим ступенем незалежності, певною самостійністю по відношенню до економічної соціально-класової структури суспільства. Це означає, що в галузі

фізичного виховання і спорту виникають специфічні закономірності, які мають відмітні особливості та обумовлені внутрішніми і зовнішніми факторами.

Основними задачами вдосконалення соціальних систем фізичного виховання є їх узгодження із соціальними запитами, індивідуальними і груповими (діти, літні) потребами та віднайдення оптимальних способів узгодження фізичного виховання з іншими соціальними процесами і видами діяльності людей (навчання, виробництво, дозвілля та ін.).

Питання організації занять у педагогічному процесі спортивно - масова та анімаційна робота займають важливе місце в теорії фізичного виховання і їх успішне вирішення багато в чому залежить від того, як буде організовано навчальний процес. Заняття фізичними вправами проводяться з різним контингентом, у різних умовах і з різною спрямованістю. По мірі накопичення досвіду роботи в галузі спортивно – масової та анімаційної роботи створювалися і вдосконалювалися нові форми організації занять. Усі вони мають загальні закономірності, які слід враховувати.

Ці загальні закономірності або правила дозволяють педагогу і самому учню в кожному конкретному випадку раціонально, з найбільшою ефективністю вирішувати поставлені рухові завдання.

Такий розподіл змісту програми відповідає логіці розвитку узагальнених наукових знань фахівців в галузі фізичної культури і спорту. Рівень знань, які отримують студенти з даного предмету, є основою для подальшого вивчення.

Дисципліна “Організація спортивно - масової та анімаційної роботи” проводиться у формі лекцій, семінарських занять та самостійної роботи студентів. Основною формою підсумкового контролю знань, умінь з дисципліни є модульний контроль.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета - сформувані необхідні знання, уміння і навички організаційно-методичної і викладацької діяльності у сфері спортивно-масової та анімаційної роботи з різним контингентом населення.

Завдання дисципліни: - Забезпечити теоретичну і практичну підготовку студентів до професійної діяльності

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен **знати:**

- особливості організаційної, методичної і викладацької діяльності у сфері спортивно-масової та анімаційної роботи, сформувані уміння та навички, які дозволяють використовувати традиційні, національно-традиційні і нові нетрадиційні засоби фізичної культури і реабілітації, які сприяють становленню і розвитку здорового способу життя населення; дати практичні рекомендації і

методичні вказівки з організаційної діяльності, при залученні різних груп населення до занять фізичною культурою та спортом.

вміти:

- розкрити особливості методичної, організаційної і викладацької діяльності у добровільних спортивних товариствах, у колективах фізичної культури, на підприємствах і в установах, у структурах системи освіти і виховання, у навчально-спортивних колективах, а також за місцем проживання і в зонах організованого відпочинку населення;

- проаналізувати проблему соціальної і фізичної реабілітації осіб, які мають фізичні вади і дати уявлення про зміст роботи з ними з використанням засобів фізичної культури і реабілітації для інтенсивної рекреації;

- розглянути головні напрямки розвитку зарубіжного спорту, а також шляхи і методи організації спортивно-масового руху в різних країнах.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Програма навчальної дисципліни складається з таких розділів:

Розділ I. Організаційні основи спортивно-масової та анімаційної роботи

Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи. Мета та завдання СМ та АР, форми організації СМ та АР, джерела інформації, які служать для вивчення СМ та АР. Оздоровчі завдання СМ та АР. Освітні завдання СМ та АР. Сутність організації відпочинку, дозвілля і розваг. Основи організації анімаційних послуг. Механізм реалізації анімаційних послуг.

Тема 2. Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи. Організація занять у групах здоров'я. Характеристика занять у групах ЗФП. Фізкультурно-спортивні клуби та їх об'єднання. Особливості планування та методи проведення індивідуальних занять. Організація ігрової та спортивної анімації. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах.

Розділ II. Організація дозвілля, засоби та методики організації та проведення спортивно-масових та анімаційних заходів.

Тема 1. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи. Ходьба та біг як локомоторна діяльність. Види оздоровчих засобів. Принципова схема використання спортивних та рухових ігор у блоці оздоровчих заходів та анімаційних програм. Види діяльності з використанням місцевості серед засобів СМ та АР. Нетрадиційні види спортивно-оздоровчих вправ та ігор у блоці оздоровчих та анімаційних засобів.

Тема 2. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів. Заходи, пов'язані з агітацією, пропагандою та популяризацією ФК та С. Роль ігрового дозвілля в організації відпочинку. Спортивно-масові свята. Ресурсні та фінансові забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів. Організаційне забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.

Тема 3. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання. Оздоровча та анімаційна робота у дошкільних закладах. Організація СМ та АР у системі середньої освіти. Особливості організації фізкультурно-оздоровчої роботи у системі професійно-технічної освіти. Спортивно-масова робота у вузі. Діяльність спортивного клубу у вузі. Організація самостійних занять студентів. Організація СМ та АР у студентському гуртожитку. Фізкультурно-оздоровча та анімаційна робота у оздоровчих таборах. Організація та методика фізкультурно-оздоровчої роботи у системі недержавної освіти та виховання

Розділ III. Технології спортивно-масової та анімаційної роботи в різних ланках фізкультурного руху.

Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення. Сутність та зміст СМ та АР за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення. Організація та методика опортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи у трудових колективах. Підвищення ефективності економічної діяльності від впровадження СМ та АР. Організаторська діяльність. Новаторська діяльність організатора СМ та АР. Передумови виникнення анімації в туризмі. Її типологія.

Тема 2. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями. Проблеми соціальної і фізичної реабілітації інвалідів, Структура і зміст організації спортивно-масової та анімаційної роботи осіб з обмеженими можливостями. **Інвалідний спорт і рухова активність у зарубіжних країнах.** Розвиток спортивного руху «Спорт для всіх».

3. Рекомендована література

Основна

1. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.], - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
2. ДСТУ 4269:2003 Послуги туристичні. Класифікація готелів.
3. ДСТУ ISO 9004-2-96 Управління якістю та елементи системи якості. Частина 2. Настанови щодо послуг. - Чинний від 01.07.97.

4. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : навч.посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
5. Байлик С. И. Гостиничное хозяйство: организация, управление, обслуживание : учеб. пособие. - 3-е изд., стереотип. - К. : Дакор, 2008. -288 с.
6. Бойко М.Г., Гопкало Л.М. Організація готельного господарства : підручник. - К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т., 2006. - 448 с.
7. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллезнавство : навч. посіб. – К. : Центр навч. літ-ри, 2006. - 208с.
8. Ведмідь Н.І., Мельниченко С.В. Організація дозвілля туристів : навч. посіб. – К. : КНТЕУ, 2008. - 85с.
9. Волков Ю.Ф. Технология гостиничного обслуживания. – Р.-на-Д. :Феникс, 2003. - 384 с..
10. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
11. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.
12. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу : навч. посіб. - К. : Центр учбової літератури, 2007. - 224 с.
13. Кабушкин Н.И., Бондаренко Г.А. Менеджмент гостиниц и ресторанов. – Минск : Новое знание, 2003. - 215 с.
14. Килимистий С.М. Анімація у туризмі : навч. посіб. К. : Вид-во ФПУ, 2007. - 188с.
15. Котлер Ф., Боуен Дж, Мейкенз Дж. Маркетинг. Гостеприимство. Туризм= Marketing for hospitality and tourism : учеб. - 4-е изд., перераб. и доп. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2007. - 1071 с.
16. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг : підруч. - К. : Знання, 2008. - 661 с.
17. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
18. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
19. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред.
20. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
21. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

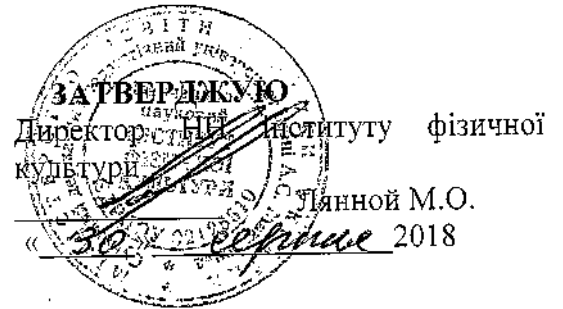
1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
4. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.
5. Далинский А.В. Культурно-массовая работа в здравницах. - М. : РМАТ, 2007. - 154с.
6. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.
7. 33. Єлісовенко Ю.П. Ораторське мистецтво: постановка голосу й мовлення. - К. : Атіка, 2008. - 204 с.
8. Жуков М.Н. Подвижные игры : учеб. для пед. вузов. - М. : Академия, 2000
9. Записоцький А.С. Методика роботи молодіжної дискотеки. - К. : 2008. - 125с.
10. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
11. Кляп М. П., Шандор Ф. Ф. Сучасні різновиди туризму : навч. посіб. - К. : Знання, 2011. - 334 с.
12. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю.Бордун, І. Жук. - К. : ЦУЛ, 2013. - 234 с.
13. Менеджмент туристичної індустрії : навч. посіб. – Чернівці : Книга-XXI, 2005. - 596 с.
14. Морозова Т.П. Художньо-масові форми дозвілля як продукт туристичної індустрії // Туристично-краєзнавчі дослідження : зб. наук. статей. - вип. I : У 2 ч. - 4.1. - К. : КМ-Трейдінг, 1998. - С. 88-94.
15. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005
16. Роглев Х.Й., Маркелов В.М. Організація обслуговування в готельних комплексах. - К. : КУТЕП, 2004. - 174 с.
17. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму : навч. посіб./ [Ред. Любіцева О. О.]. - К. : Альтерпрес, 2008. - 436 с.
18. Устименко Л. М., Афанасьєв І. Ю. Історія туризму : навч. посіб. - 2-ге вид. перероб. та доп. - К. : Альтерпрес, 2008. - 354 с.

19. Федорченко В.К., Дьорова Т.А. Історія туризму в Україні. - К. : Вища школа, 2002. - 195 с.
20. Чорненька Н. Організація туристичної індустрії : навч. посіб. - К. : Атіка, 2006. - 264 с.

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання: залік

5. **Засоби діагностики успішності навчання** : знання перевіряють на семінарських заняттях, оцінюється індивідуальне завдання та перевірка успішності здійснюється під час комплексної контрольної роботи.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка
Навчально-науковий інститут фізичної культури
Кафедра теорії та методики фізичної культури

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Організація спортивно - масової та анімаційної роботи

Галузь знань: 01 Освіта/Педагогіка

Спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Освітньо-професійна програма: Середня освіта (Фізична культура) другий (магістерський) рівень
Мова навчання: українська

Погоджено науково-методичною комісією

Навчально-наукового інституту фізичної культури

«30» вересня 2018 р.
Голова: Міщенко О.В., к. фіз. вих., доц.

Суми - 2018

Розробники: Рибалко П.Ф, к.пед.н, доцент кафедри ТМФК.

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри Теорії та методики фізичної культури

Протокол № 1 від 30 серпня 2018 р.

Завідувач кафедри ТМФК

(підпис)

(Томенко О.А.)
(прізвище та ініціали)

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Освітній ступінь	Характеристика навчальної дисципліни
		денна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Магістр	Вибіркова
		Рік підготовки: - I
Семестр I		
Лекції		
14 - год.		
Практичні, семінарські		
14 - год.		
Самостійна робота		
60 - год.		
консультації		
2		
Вид контролю: - залік		
Загальна кількість годин - 90		

1. Мета вивчення навчальної дисципліни

Дисципліна «Організація спортивно - масової та анімаційної роботи» освітянський діапазон підготовки майбутніх фахівців з фізичного виховання, спрямованої на підвищення кваліфікації, професійної компетентності, конкурентно спроможності на ринку праці. Метою даної дисципліни є сформувати необхідні знання, уміння і навички організаційно-методичної і викладацької діяльності у сфері спортивно-масової, анімаційної і фізкультурно-оздоровчої роботи з різним контингентом населення, оволодіння фахівцем прогресивними технологіями та майстерністю управління фізкультурним процесом. Забезпечити теоретичну і практичну підготовку студентів до професійної діяльності у сфері спортивно-масової та анімаційної роботи; Створювати і закріплювати практичні навички проведення навчальних занять, у спортивних секціях, оздоровчих групах, під час фізкультурних і спортивних заходів; Формувати практичну діяльність з інформаційно – пропагандистської роботи у трудових колективах, а також за місцем проживання і в зонах організованого відпочинку населення; Вміти організувати спортивно – масові свята, фізкультурно – оздоровчі заняття для осіб з обмеженими можливостями.

2. Передумови для вивчення дисципліни

Дисципліна «Організація спортивно - масової та анімаційної роботи» базується на раніше вивчених дисциплінах, таких як «Вступ до спеціальності», «Організація і методика оздоровчої фізичної культури», «Педагогіка фізичного виховання», «Психологія фізичного виховання», «Теорія та методика фізичного виховання» тощо, та інші які сформували певні професійні та психолого-педагогічні.

3. Результати навчання за дисципліною

Відповідно до освітньої програми підготовки магістрів з фізичного виховання дисципліна «Організація спортивно - масової та анімаційної роботи» формує:

- програмні результати знань (ПРЗ);
- програмні результати умінь (ПРУ),
- програмні результати комунікації (ПРК), які представлено у таблиці.

На основі програмних результатів у процесі навчання формуються:

- загальні компетентності (ЗК)
- фахові компетентності (ФК), а саме:

Знання	<p>ЗК 1. Здатність навчатися протягом усього життя в контексті неперервної фахової підготовки, вдосконалювати й розвивати свій інтелектуальний і загальнокультурний рівень з високим рівнем самостійності.</p> <p>Методи навчання: словесні: (лекції, пояснення нового матеріалу, бесіди, що дозволяють студентам робити висновки, узагальнення на основі раніше вивченого матеріалу, навідні питання, дискусії); наочні (використання мультимедійних презентацій викладачем на лекціях, самостійне створення презентацій студентами з тем самостійної роботи і демонстрація їх на практичних заняттях).</p> <p>Методи оцінювання: бесіда, відповіді на запитання, доповідь, перевірка домашніх завдань, презентації результатів виконаних завдань, тестовий контроль.</p>
	<p>ЗК 2. Здатність виявляти широке коло проблем, ставити мету та обирати ефективні шляхи її досягнення шляхом розуміння їх фундаментальних основ та використання як теоретичних, так і експериментальних методів.</p> <p>Методи навчання: словесні: (лекції, пояснення нового матеріалу, бесіди, що дозволяють студентам робити висновки, узагальнення на основі раніше вивченого матеріалу, навідні питання, дискусії); наочні (використання мультимедійних презентацій викладачем на лекціях, самостійне створення презентацій</p>

	<p>студентами з тем самостійної роботи і демонстрація їх на практичних заняттях).</p> <p>Методи оцінювання: бесіда, відповіді на запитання, доповідь, перевірка домашніх завдань, презентації результатів виконаних завдань, тестовий контроль.</p>
<p>Уміння</p>	<p>Здатність розробити спортивно - оздоровчі, рекреаційні, програми для туристичної анімації;</p> <ul style="list-style-type: none"> - застосовувати спортивні та рухливі ігри в оздоровчих заходах, та святах; - навчати практичних умінь і навичок, різних методик техніки фізичних вправ, методик розвитку та вдосконалення рухових здібностей; - формувати і закріплювати на практичних навчальних заняттях, у спортивних секціях, оздоровчих групах, під час фізкультурних і спортивних заходів, а також спортивних змагань рухову активність, рухові здібності, вміння і навички; <p>Методи навчання: словесні: (лекції, пояснення нового матеріалу, бесіди, що дозволяють студентам робити висновки, узагальнення на основі раніше вивченого матеріалу, навідні питання, дискусії); наочні (використання мультимедійних презентацій викладачем на лекціях, самостійне створення презентацій студентами з тем самостійної роботи і демонстрація їх на практичних заняттях).</p> <p>Методи оцінювання: бесіда, відповіді на запитання, доповідь, перевірка домашніх завдань, презентації результатів виконаних завдань, тестовий контроль.</p>
<p>Комунікація</p>	<p>ЗК 7.Здатність ефективно формувати комунікаційну стратегію, мати навички роботи в команді, цінувати та толерантно сприймати різноманітність думок та мультикультурність.</p> <p>Методи навчання: словесні: (лекції, пояснення нового матеріалу, бесіди, що дозволяють студентам робити висновки, узагальнення на основі раніше вивченого матеріалу, навідні питання, дискусії); наочні (використання мультимедійних презентацій викладачем на лекціях, самостійне створення презентацій студентами з тем самостійної роботи і демонстрація їх на практичних заняттях).</p> <p>Методи оцінювання: бесіда, відповіді на запитання, доповідь, перевірка домашніх завдань, презентації результатів виконаних завдань, тестовий контроль.</p>

Автономія та відповідальність	ЗК 1. Здатність навчатися протягом усього життя в контексті неперервної фахової підготовки, вдосконалювати й розвивати свій інтелектуальний і загальнокультурний рівень з високим рівнем самостійності.
--------------------------------------	--

4. Критерії оцінювання результатів навчання

Кількість балів	Критерії оцінювання навчальних досягнень студента
90 – 100	Оцінка «відмінно» ставиться коли студент має системні, міцні знання в обсязі та в межах вимог навчальних програм, усвідомлено використовує їх у стандартних та нестандартних ситуаціях. Уміє самостійно аналізувати, оцінювати, узагальнювати опанований матеріал, самостійно користуватися джерелами інформації, приймати рішення.
82-89	Оцінка «добре» ставиться коли студент має гнучкі знання в межах вимог навчальних програм, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях, уміє знаходити інформацію та аналізувати її, ставити і розв'язувати проблеми.
74-81	Оцінка «добре» ставиться коли студент знає істотні ознаки понять, явищ, зв'язки між ними, вміє пояснити основні закономірності, а також самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, володіє розумовими операціями (аналізом, абстрагуванням, узагальненням тощо), вміє робити висновки, виправляти допущені помилки. Відповідь студента правильна, логічна, обґрунтована, хоча їм бракує власних суджень.
64-73	Оцінка «задовільно» ставиться коли студент відтворює основний навчальний матеріал, виконує завдання за зразком, володіє елементарними вміннями навчальної діяльності.
60-63	Оцінка «задовільно» ставиться коли у студента відповідь фрагментарна, характеризується початковими уявленнями про предмет вивчення
35-59	Оцінка «не задовільно» ставиться коли студент не логічно та незрозуміло відтворює навчальний матеріал.
0-34	Оцінка «не задовільно» ставиться коли студент відтворює незначну частину навчального матеріалу, має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою
		для екзамену, для заліку, курсового проекту (роботи), практики
90 – 100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	
60-63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Розподіл балів

Для заліку

Поточний контроль							Разом	Сума
P1		P2			P3		75	100
T1	T2	T1	T2	T3	T1	T2		
10	12	10	11	10	10	12		
Контроль самостійної роботи							25	
3	4	4	4	4	3	3		

5. Засоби діагностики результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є: усні опитування на практичних заняттях; тематичне тестування; захист індивідуального заняття; написання рефератів.

6. Програма навчальної дисципліни

6.1. Інформаційний зміст навчальної дисципліни

Розділ I. Організаційні основи спортивно-масової та анімаційної роботи

Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи. Мета та завдання СМ та АР, форми організації СМ та АР, джерела інформації, які служать для вивчення СМ та АР. Оздоровчі завдання СМ та АР. Освітні завдання СМ та АР. Сутність організації відпочинку, дозвілля і розваг. Основи організації анімаційних послуг. Механізм реалізації анімаційних послуг.

Тема 2. Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи. Організація занять у групах здоров'я. Характеристика занять у групах ЗФП. Фізкультурно-спортивні клуби та їх об'єднання. Особливості планування та методи проведення індивідуальних занять. Організація ігрової та спортивної анімації. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах.

Розділ II. Організація дозвілля, засоби та методики організації та проведення спортивно-масових та анімаційних заходів.

Тема 1. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи. Ходьба та біг як локомоторна діяльність. Види оздоровчих засобів. Принципова схема використання спортивних та рухових ігор у блоці оздоровчих заходів та анімаційних програм. Види діяльності з використанням місцевості серед засобів СМ та АР. Нетрадиційні види спортивно-оздоровчих вправ та ігор у блоці оздоровчих та анімаційних засобів.

Тема 2. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів. Заходи, пов'язані з агітацією, пропагандою та популяризацією ФК та С. Роль ігрового дозвілля в організації відпочинку. Спортивно-масові свята. Ресурсні та фінансові забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів. Організаційне забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.

Тема 3. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання. Оздоровча та анімаційна робота у дошкільних закладах. Організація СМ та АР у системі середньої освіти. Особливості організації фізкультурно-оздоровчої роботи у системі професійно-технічної освіти. Спортивно-масова робота у вузі. Діяльність спортивного клубу у вузі. Організація самостійних занять студентів. Організація СМ та АР у студентському гуртожитку. Фізкультурно-оздоровча та анімаційна робота у оздоровчих таборах. Організація та методика фізкультурно-оздоровчої роботи у системі недержавної освіти та виховання

Розділ III. Технології спортивно-масової та анімаційної роботи в різних ланках фізкультурного руху.

Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення. Сутність та зміст СМ та АР за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення. Організація та методика опортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи у трудових колективах. Підвищення ефективності економічної діяльності від впровадження СМ та АР. Організаторська діяльність. Новаторська діяльність організатора СМ та АР. Передумови виникнення анімації в туризмі. Її типологія.

Тема 2. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями. Проблеми соціальної і фізичної реабілітації інвалідів, Структура і зміст організації спортивно-масової та анімаційної роботи осіб з обмеженими можливостями. Інвалідний спорт і рухова активність у зарубіжних країнах. Розвиток спортивного руху «Спорт для всіх».

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Денна форма				
	Усього го	у тому числі			
лекції ї		сем	кон	самост	
1	2	3	4	5	6
Розділ I. Організаційні основи спортивно-масової та анімаційної роботи Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи. Мета та завдання СМ та АР, форми організації СМ та АР, джерела інформації, які служать для вивчення СМ та АР. Оздоровчі завдання СМ та АР. Освітні завдання СМ та АР. Сутність організації відпочинку, дозвілля і розваг. Основи організації анімаційних послуг. Механізм реалізації анімаційних послуг.	12	2	2	2	8

<p>Тема 2. Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи. Організація занять у групах здоров'я. Характеристика занять у групах ЗФП. Фізкультурно-спортивні клуби та їх об'єднання. Особливості планування та методи проведення індивідуальних занять. Організація ігрової та спортивної анімації. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах.</p>	12	2	2	8
<p>Розділ II. Організація дозвілля, засоби та методики організації та проведення спортивно-масових та анімаційних заходів.</p>				
<p>Тема 1. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи. Ходьба та біг як локомоторна діяльність. Види оздоровчих засобів. Принципова схема використання спортивних та рухових ігор у блоці оздоровчих заходів та анімаційних програм. Види діяльності з використанням місцевості серед засобів СМ та АР. Нетрадиційні види спортивно-оздоровчих вправ та ігор у блоці оздоровчих та анімаційних засобів.</p>	16	2	2	10
<p>Тема 2. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів. Заходи, пов'язані з агітацією, пропагандою та популяризацією ФК та С. Роль ігрового дозвілля в організації відпочинку. Спортивно-масові свята. Ресурсні та фінансові забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів. Організаційне забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.</p>	14	2	2	10
<p>Тема 3. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання. Оздоровча та анімаційна робота у дошкільних закладах. Організація СМ та АР у системі середньої освіти. Особливості організації фізкультурно-оздоровчої роботи у системі професійно-технічної освіти. Спортивно-масова робота у</p>	12	2	2	8

вузі. Діяльність спортивного клубу у вузі. Організація самостійних занять студентів. Організація СМ та АР у студентському гуртожитку. Фізкультурно-оздоровча та анімаційна робота у оздоровчих таборах. Організація та методика фізкультурно-оздоровчої роботи у системі недержавної освіти та виховання					
Розділ III. Технології спортивно-масової та анімаційної роботи в різних ланках фізкультурного руху.					
Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення. Сутність та зміст СМ та АР за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення. Організація та методика опортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи у трудових колективах. Підвищення ефективності економічної діяльності від впровадження СМ та АР. Організаторська діяльність. Новаторська діяльність організатора СМ та АР. Передумови виникнення анімації в туризмі. Її типологія.	12	2	2		8
Тема 2. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями. Проблеми соціальної і фізичної реабілітації інвалідів, Структура і зміст організації спортивно-масової та анімаційної роботи осіб з обмеженими можливостями. Інвалідний спорт і рухова активність у зарубіжних країнах. Розвиток спортивного руху «Спорт для всіх».	12	2	2		8
Усього годин	90	14	14	2	60

Лекційний курс

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Розділ I. Організаційні основи спортивно-масової та анімаційної роботи		
1	Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи.	2
2	Тема 2. Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи.	2
Розділ II. Організація дозвілля, засоби та методики організації та проведення спортивно-масових та анімаційних заходів.		
1	Тема 1. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи.	2
2	Тема 2. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.	2
3	Тема 3. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання.	2
Розділ III. Технології спортивно-масової та анімаційної роботи в різних ланках фізкультурного руху.		
1	Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення.	2
2	Тема 2. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.	2
Разом		14

Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кіл-ть годин
1	Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи.	2
2	Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи.	2
3	Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи.	2
4	Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.	2
5	Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання.	2
6	Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення.	2
7	Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.	2

Разом	14
-------	----

Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Розділ I. Організаційні основи спортивно-масової та анімаційної роботи		
1	Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи.	8
2	Тема 2. Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи.	8
Розділ II. Організація дозвілля, засоби та методики організації та проведення спортивно-масових та анімаційних заходів.		
3	Тема 1. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи.	10
4	Тема 2. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.	10
5	Тема 3. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання.	8
Розділ III. Технології спортивно-масової та анімаційної роботи в різних ланках фізкультурного руху.		
6	Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення.	8
7	Тема 2. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.	8
Разом		60

7. Рекомендовані джерела інформації

Основні

22. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.]. - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
23. ДСТУ 4269:2003 Послуги туристичні. Класифікація готелів.
24. ДСТУ ISO 9004-2-96 Управління якістю та елементи системи якості. Частина 2. Настанови щодо послуг. - Чинний від 01.07.97.
25. Аванесова Г.А. Культурно-досуговая деятельность: Теория и практика организации : учеб. пособ. для студ. вузов/ Г.А. Аванесова – М. : Аспект Перс, 2006. – 236 с.
26. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : нав.посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
27. Байлик С. И. Гостиничное хозяйство: организация, управление,
28. обслуживание : учеб. пособие. - 3-е изд., стереотип. - К. : Дакор, 2008. - 288 с.
29. Бойко М.Г., Гопкало Л.М. Організація готельного господарства :
30. підручник. - К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т., 2006. - 448 с.
31. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллезнавство : навч. посіб. – К. : Центр навч. літ-ри, 2006. - 208с.
32. Ведмідь Н.І., Мельниченко С.В. Організація дозвілля туристів : навч. посіб. – К. : КНТЕУ, 2008. - 85с.
33. Волков Ю.Ф. Технология гостиничного обслуживания. – Р.-на-Д. :Феникс, 2003. - 384 с..
34. Гаранин Н.И., Булыгина И.И. Менеджмент туристской и гостиничной анимации : учеб. пособ. - М. : Советский спорт, 2004. - 128с.
35. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
36. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.

37. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу : навч. посіб. - К. : Центр учбової літератури, 2007. - 224 с.
38. Кабушкин Н.И., Бондаренко Г.А. Менеджмент гостиниц и ресторанов. – Минск : Новое знание, 2003. - 215 с.
39. Килимистий С.М. Анімація у туризмі : навч. посіб. К. : Вид-во ФПУ, 2007. - 188с.
40. Котлер Ф., Боуен Дж, Мейкенз Дж. Маркетинг. Гостеприимство. Туризм= Marketing for hospitality and tourism : учеб. - 4-е изд., перераб. и доп. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2007. - 1071 с.
41. Курило Л.В. Теория и практика анимации: Ч.1. Теоретические основы туристской анимации : учеб. пособ./ Л.В. Курило; Российская международная академия туризма – М. : Советский спорт, 2006. - 195с.
42. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг : підруч. - К. : Знання, 2008. - 661 с.
43. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
44. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
45. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред.
46. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
47. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткові

21. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.

22. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
23. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
24. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
25. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
26. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель,2007 – 253с.
27. Далинский А.В. Культурно-массовая работа в здравницах. - М. : РМАТ, 2007. - 154с.
28. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.
29. 33. Єлісовенко Ю.П. Ораторське мистецтво: постановка голосу й мовлення. - К. : Атіка, 2008. - 204 с.
30. Жуков М.Н. Подвижные игры : учеб. для пед. вузов. - М. : Академия, 2000
31. Записоцький А.С. Методика роботи молодіжної дискотеки. - К. : 2008. - 125с.
32. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
33. Кляп М. П., Шандор Ф. Ф. Сучасні різновиди туризму : навч. посіб. - К. : Знання, 2011. - 334 с.
34. Кувватов С.А. Активный отдых на свежем воздухе. - М. : Феникс, 2005,

35. Культурно-досуговая деятельность / под ред. А.Д. Жданова, А.М. Чижикова. - М. : 1998
36. Лавров Ф.Н. Профессиональна подготовка менеджеров-аниматоров в образовательных учреждениях туристического профиля : автореф. канд..дис.. - М., 2000. - 19с.
37. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю.Бордун, І. Жук. - К. : ЦУЛ, 2013. - 234 с.
38. Менеджмент туристичної індустрії : навч. посіб. – Чернівці : Книга-ХХІ, 2005. - 596 с.
39. Морозова Т.П. Художньо-масові форми дозвілля як продукт туристичної індустрії // Туристично-краєзнавчі дослідження : зб. наук. статей. - вип. І : У 2 ч. - 4.1. - К. : КМ-Трейдінг, 1998. - С. 88-94.
40. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005
41. Роглев Х.Й., Маркелов В.М. Організація обслуговування в готельних комплексах. - К. : КУТЕП, 2004. - 174 с.
42. Травин В.В., Дятлов В.А. Менеджмент персоналу готельного
43. комплексу. - 2-е изд. - М. : Финпресс, 2000. - 203 с.
44. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму : навч. посіб./ [Ред. Любіцева О. О.]. - К. : Альтерпрес, 2008. - 436 с.
45. Устименко Л. М., Афанасьєв І. Ю. Історія туризму : навч. посіб. - 2-ге вид. перероб. та доп. - К. : Альтерпрес, 2008. - 354 с.
46. Федорченко В.К., Дьорова Т.А. Історія туризму в Україні. - К. : Вища школа, 2002. - 195 с.
47. Чорненька Н. Організація туристичної індустрії : навч. посіб. - К. : Атіка, 2006. - 264 с.

**8. Інструменти, обладнання та програмне забезпечення,
використання яких передбачає навчальна дисципліна**

Аудіовізуальні, технічні і комп'ютерні засоби навчання: комп'ютер, мультимедійний проект, екран.

Навчальні аудиторії, які обладнанні для проведення лекційних і практичних занять; презентації лекцій в Powerpoint.

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка
Кафедра теорії та методики фізичної культури

Матеріали до лекційного курсу

з дисципліни: **Організація спортивно- масової та анімаційної роботи**

для студентів 5 курсу

спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Розроблені: к.пед.н., доцентом кафедри ТМФК
Рибалком П. Ф.

Лекція № 1

Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи.

Мета вивчення: ознайомити студентів із історією розвитку спортивно - масової та анімаційної роботи.

Література:

1. Андреева О. В. Фізична рекреація різних груп населення : [монографія] / О. В. Андреева. – Київ : Поліграфсервіс, 2014. – 280 с.
2. Пасічняк Л. Особливості залучення різних груп населення до активного відпочинку в умовах міського парку [Електронний ресурс] / Л Пасічняк, М. Дутчак // Спортивна наука України. – 2015. – № 5(69). – С. 21–26
–Режимдоступу:
<http://sportscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339>
3. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
4. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.

План

1. Мета та завдання СМ та АР,
2. Форми організації СМ та АР,
3. Джерела інформації, які служать для вивчення СМ та АР.
4. Оздоровчі завдання СМ та АР. Освітні завдання СМ та АР.
5. Сутність організації відпочинку, дозвілля і розваг.
6. Основи організації анімаційних послуг. Механізм реалізації анімаційних послуг.

Основний зміст

Однією з першочергових проблем нашого життя, коли час ставить високі вимоги до біологічних і соціальних можливостей людини, є проблема здоров'я нації. Надзвичайну роль у її розв'язанні відіграє фізичне виховання і спорт. Всебічний розвиток рухових здібностей людей, професійно-прикладна і фізична підготовка стає необхідною умовою ефективності у трудовій діяльності.

Сьогодні необхідно вдосконалювати традиційні й упроваджувати нові форми і методи проведення спортивно-масової та анімаційної роботи (СМ і АР), виходячи з об'єктивного та раціонального мислення суспільства про засоби та чинні дії фізичного виховання і спорту (ФВіС).

Джерела інформації з вивчення СМ і АР

Первісні джерела, які є у фізичному вихованні, поділяються на групи:

- періодична науково-технічна література;
- неперіодична науково-технічна література;
- наукові праці, збірники, матеріали наукових конференцій, симпозіумів, семінарів науково-дослідних і навчальних університетів;
- дисертації здобувачів, учених, автореферати;
- звіти про науково-дослідні роботи;
- патентна інформація;
- нормативно-технічна література;
- планово-звітна документація;
- неперіодична науково-дослідна література;
- засоби масової інформації.

Оздоровчі, виховні та освітні завдання

Використовуючи засоби інформації, різні фізичні вправи, масова фізична культура виконує **оздоровчі завдання**, що зберігають і зміцнюють здоров'я людини, підвищують рівень фізичної підготовки і працездатності, а також продовжують творчу активність особистості. У тих, хто займається фізичними вправами, повинно виховуватися відповідальне ставлення до свого здоров'я, усвідомлене розуміння необхідності достатньої рухової активності в режимі кожного дня.

Методики фізичного виховання і спорту (МФВіС) широко використовуються як:

- засоби охорони і зміцнення здоров'я;
- засоби боротьби з гіподинамією;
- засоби профілактики різних захворювань.

Засіб охорони і зміцнення здоров'я. Різні заняття фізичними вправами спричиняють функціональні зрушення в системах організму людини.

Виховні завдання:

- виховання важливих моральних якостей (працелюбність, цілеспрямованість, обов'язок перед командою, уболівальниками);
- розвиток естетичних смаків (навчати краси рухів, прагнути еталона-ідеалу з використанням музичних творів під час проведення занять, зовнішній вигляд як викладача, так і тих, хто займаються);
- виховання потреби в систематичних заняттях фізичними вправами (пропаганда фізичної культури і спорту, різні агітаційні матеріали);
- виховання прагнення до здорового способу життя (харчування, гігієна, медичне обстеження в тісному зв'язку з фізичними вправами).

Освітні завдання:

- необхідно надавати знання з галузі медицини, біології, педагогіки та інших наук у тісному зв'язку з теорією і методикою ФВіС;
- навчати практичних умінь і навичок, різних методик техніки фізичних вправ, методик розвитку та вдосконалення рухових здібностей;
- формувати і закріплювати на практичних навчальних заняттях, у спортивних секціях, оздоровчих групах, під час фізкультурних і спортивних заходів, а також спортивних змагань рухову активність, рухові здібності, вміння і навички.

Сутність поняття «дозвілля».

Індустрія гостинності розвивається швидким темпами завдяки соціальному, економічному і політичному прогресу та завдяки тому, що кількість подорожуючих суттєво збільшилася.

З метою підвищення конкурентоздатності і прибутку, підприємства готельного господарства намагаються запроваджувати нові прогресивні форми обслуговування та організовувати відпочинок, дозвілля і розваги. Відпочинок, дозвілля, розваги, як і праця, є невід'ємними складовими життєдіяльності людини.

Розважаючись, людина чи група людей задовольняють свої духовні потреби, оцінюють свої можливості. Відпочивати та розважаючись можна як у природному так і штучному середовищі. Створення відповідних умов для цього і є завданням індустрії розваг. Індустрія розваг - це молода галузь, яка формує і розвиває особистість, впливає на виховання, формування оптимістичного настрою, відпочинок, культурний розвиток людини тощо. Поняття дозвілля, відпочинок у великому тлумачному словнику подаються як синоніми в означенні часу вільного від праці, якоїсь дії.

Дозвілля - це сукупність занять у вільний час, за допомогою яких задовольняються безпосередні фізичні, психічні і духовні потреби, в основному відновлювального характеру. На відміну від природної основи відновлення сил людини, дозвілля є специфічним, соціальним способом регенерації цих сил. До дозвілля імовірніше всього можна віднести такі види занять, як читання, перегляд телепередач, відвідування кінотеатрів, театрів, концертів, спілкування з друзями, заняття спортом, розваги, прогулянки, ігри, пасивний відпочинок і т. ін.

Для занять у години дозвілля характерна в основному само особистісна спрямованість їхнього змісту.

Сфера дозвілля поєднує найрізноманітніші види життєдіяльності людини.

Дозвіллева діяльність відрізняється від інших видів життєдіяльності людини тим, що здійснюється відповідно до потреб індивіда, з метою отримання задоволення.

Роль дозвілля полягає у відновленні психологічних і фізичних сил людини, підвищенні її освітнього та духовного рівня, здійсненні лише тих занять у вільний час, що відповідають потребам та бажанням людини і приносить їй задоволення у процесі самої діяльності.

Сутність анімації. Види анімації.

Анімаційна діяльність у сфері туризму є невід'ємною частиною культурно-дозвіллевої діяльності соціуму взагалі і окремої людини зокрема.

У світовій практиці туристичного бізнесу та індустрії гостинності *сукупність послуг по забезпеченню потреб туристів, рекреантів в активних, одухотворюючих формах відпочинку* називається **анімацією в туризмі**.

Анімація в туризмі – порівняно нове поняття, хоч термін —анімація|| існує ще з часів Стародавнього Риму (у перекладі з латини —animall – душа, —animatoll – збуджено, жваво, —animatioll – одухотвореність).

У туризмі ж анімація поживляє, активізує, одухотворює відпочинок туристів.

Слід зазначити, що анімаційна діяльність є важливою складовою рекреації, тобто процесу відновлення фізичних і духовних сил організму. Цей процес відбувається в організмі будь-якого туриста, незалежно від того, яким видом туризму він займається. Але деякі види туризму за своєю сутністю вже є рекреаційно-анімаційними (активні форми), інші ж потребують створення анімаційної складової в загальному комплексі рекреаційно-туристичних послуг. До таких напрямів належать, у першу чергу, лікувально-оздоровчий, або рекреаційний туризм. Базою анімаційного процесу тут стають рекреаційно-туристичні заклади:

курортні готелі, пансіонати, санаторії, дитячі оздоровчі табори, бази відпочинку, круїзні теплоходи тощо.

Можна окреслити два основні види анімації.

Рекреаційна анімація – комплекс активізуючих культурно-розважальних програм, що сполучається з лікувально-оздоровчими програмами у межах рекреаційно-туристичного закладу.

Туристична анімація передбачає залучення туристів до участі у різноманітних мистецько-розважальних, етнографічних або рекламних заходах: фестивалях, карнавалах, святах, культурно-історичних театралізаціях тощо. Сюди ж можна віднести й анімаційне обслуговування

туристів під час руху (на круїзному теплоході, у поїзді, автобусі, літаку), а також під час перебування в тематичних парках, парках розваг, вакаційних зонах.

Програми з рекреаційної та туристичної анімації готуються з урахуванням особливостей як окремих туристів, так і туристичних груп. До особистих характеристик туристів належать вік, стать, освіта, культурний рівень, темперамент, національність, віросповідання, соціальний статус.

Питання для самостійної роботи:

1. Поясніть зміст методології СМ і АР.
2. Визначте завдання, які постають перед предметом СМ і АР.
3. Як використовуються джерела інформації у ФВіС.
4. Поясніть, як використовується науково-дослідна і нормативно-технічна література в галузі ФВіС.
5. Визначте функції, що виконують засоби масової інформації.
6. Що входить до оздоровчих завдання СМ і АР.
7. Які виховні завдання ставляться у СМ і АР.
8. Охарактеризуйте освітні завдання СМ і АР.
9. Назвіть напрями використання анімаційних засобів.
10. Опишіть що таке Рекреаційна анімація і що таке Туристична.

Лекція № 2

Тема. *Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи.*

Мета вивчення: отримати знання для роботи не тільки вчителем фізичної культури, але й керівником секцій з виду спорту, а також інструктором-організатором спортивно-масової і анімаційної роботи.

Література:

1. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю.Бордун, І. Жук- К.: ЦУЛ, 2013. - 234 с.
2. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005.
3. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму : навч. посіб./ [Ред. Любіцева О. О.]. - К. : Альтерпрес, 2008. - 436 с.
4. Чорненька Н. Організація туристичної індустрії : навч. посіб. - К. : Атіка, 2006. - 264 с.
5. Пасічняк Л. Особливості залучення різних груп населення до активного відпочинку в умовах міського парку [Електронний ресурс] / Л Пасічняк, М.

Дутчак // Спортивна наука України. – 2015. – № 5(69). – С. 21–26 – Режим доступу: <http://sportsscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339>

6. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.

План

1. Організація занять у групах здоров'я.
2. Характеристика занять у групах ЗФП.
3. Фізкультурно-спортивні клуби та їх об'єднання.
4. Особливості планування та методи проведення індивідуальних занять.
5. Організація ігрової та спортивної анімації.
6. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах.

Основний зміст

Заняття у групах здоров'я

До занять у групах здоров'я відносять 3 види груп гімнастики: *ранкова гігієнічна, реабілітаційна, лікувальна.*

З метою популяризації ранкової гігієнічної гімнастики група може готувати різноманітні показові виступи під музику, оформлювати стіннівку у дворі, гуртожитку, будинку, а також вести пропагандистську роботу серед інших мешканців.

У фаховій підготовці треба дотримуватися таких принципів:

а) структура кожного заняття повинна бути обґрунтована від початку до кінця;

б) під час виконання вправ не слід задавати тим, хто займаються, примусового темпу за допомогою підрахунку, краще вказати орієнтовний темп і ритм з поєднанням дихання та дати можливість вибрати оптимальний темп;

в) відносини між тими, хто займаються, і керівником повинні бути спокійними і доброзичливими;

г) після кожного заняття необхідно здійснити стислий аналіз і дати домашнє завдання для самостійних індивідуальних занять;

д) лікар має право заборонити виконання окремих вправ, якщо вони суперечать цьому захворюванню;

е) у навчальному журналі повинні бути вміщені діагнози кожного з тих, хто займаються, та зазначені лікарем рекомендації до проведення занять;

є) під час написання плану-конспекту такого заняття повинна бути вказана прогнозована фізіологічна крива за пульсом, у процесі занять повинні вимірюватися контрольні моменти пульсу, на їх основі будується фактична пульсова крива. Вимірювати пульс треба у підготовчій частині

заняття після ходьби, різновидів бігу, ЗРВ, в основній частині – після виконання кожної рухової вправи. У заключній частині – після вправ у русі, вправ на розслаблення та відновлення дихання і після закінчення занять. Тільки після всіх вимірів будується пульсова крива.

Характеристика організації занять у групах загальної фізичної підготовки (ЗФП) і спеціальної фізичної підготовки (СФП)

Для занять з групою *загальної фізичної підготовки* (ЗФП) вибір місця повинен бути таким, як і для занять з ранкової гігієнічної гімнастики. Проте його можна обладнати по-різному. Варіативність нестандартного обладнання оптимально урізноманітнює заняття, якщо використовувати старі автомобільні покришки та інші матеріали.

Можна також пофантазувати, обладнати довговічний пристрій для різної погоди у вигляді лабіринтів для розвитку координації рухів, пристосування для опорних стрибків, поворотних пристроїв для ударів в єдиноборствах; підвісні доріжки на ланцюгах для розвитку вестибулярної стійкості. Використовувати пристрої як обтяження для кидкових вправ (розвиток вибухової сили в боротьбі “кидок нахилом”), амортизатори для виготовлення трамплінів під час вивчення акробатичних елементів. І таких прикладів можна навести безліч для кожного виду спорту.

Групи формуються за однієї статтю, віком і рівнем фізичної підготовки. До однієї групи може бути зараховано від 12 до 20 осіб.

Для занять груп *спеціальної фізичної підготовки* (СФП) використовуються обладнані базові місця з видів спорту, де цілеспрямовано можна розвивати рухові здібності з цього виду. Групи СФП можуть бути організовані практично з усіх видів спорту. Особи, які займаються у групі СФП, повинні брати участь у відповідних кваліфікаційних змаганнях на здобуття розрядів. Кількісний склад груп – 12–15 чоловік. Заняття має право проводити кваліфікований фахівець з вищою або середньою фізкультурною освітою та мати розряд з цього виду спорту. Заняття повинні проводитися не менш ніж 3 рази на тиждень, тривалістю не менш ніж 90 хв.

Фізкультурно-спортивні клуби (ФСК) та їх об'єднання

Фізкультурно-спортивні клуби можуть бути двох видів: а) які входять до складу спортивної організації або спортивного клубу; б) які мають самостійний юридичний статус.

Перша структура клубів розв'язує такі завдання: залучення осіб, які мають відношення до цієї організації, до регулярних занять фізичною культурою та видами спорту, затвердження в колективі здорового способу життя; підвищення рівня їх загальної працездатності; пропаганда ФВіС.

Створення такого ФСК оформлюється згідно з постановою спортивного клубу або організації. Робота спортклубу будується на основі добровільності, виборності органу управління, його звіту перед членами клубу та адміністрацією.

Планування і методики проведення індивідуальних занять

Цю форму оздоровчої фізкультурної і спортивної роботи використовують ті, у кого у процесі навчання та виробничої діяльності немає змоги відвідувати групові заняття, або ті, хто внаслідок особливих відмінностей більш схильні займатися індивідуально. У всіх випадках необхідно мати консультації фахівців у галузі ФВіС, щоб раціонально планувати обсяг й інтенсивність фізичних навантажень, дотримуватись методичних принципів спортивного тренування (систематичність, доступність, поступовість), проводити попередній, поточний і підсумковий контроль результатів із записом даних в особистий щоденник. Крім того, необхідно передбачити дні відновлення зі зміною діяльності. Як додаткові відновлювальні засоби можна використовувати різні види масажу, гідропроцедури, сауни, прогулянки та зміни роду занять.

Організація ігрової та спортивної анімації. Гра як складне соціокультурне явище. Мотивація гри. Позитивний вплив гри на людину.

Форми ігрової діяльності в туристичній анімації: спортивні, дворові ігри, рухливі, настільні, інтелектуальні, азартні, рольові ігри. Ігри за принципом віку учасників: дитячі, юнацькі, молодіжні, для осіб середнього віку, для осіб третього віку, універсальні, сімейні ігри. Ігри за кількістю учасників: масові, групові, індивідуальні, парні, командні ігри. Конкурсні, рольові, активізуючі ігри.

Ігрова програма. Критерії оцінки якісного складу ігрової аудиторії. Оцінка ігрового майданчику ігрової анімації. Оцінка технічних засобів та реквізиту.

Особливості розробки сценарію ігрової програми. Різновиди ігрових майданчиків для ігрової анімації. Особливості підготовки аудиторії до участі у ігровій анімації. Врахування кліматичних умов, пори року при складанні ігрових анімаційних програм.

Методика проведення рухливих ігор: рухливі ігри на спортивних майданчиках, рухливі ігри в басейні. Аеробіка: оздоровча аеробіка, спортивна аеробіка. Побудова програм рухливих ігор.

Питання для самостійної роботи:

1. Назвіть структуру і зміст роботи з групою ранкової гігієнічної гімнастики.

2. У чому полягають особливості організації занять із групою реабілітаційної гімнастики.
3. Дайте характеристику занять у групах лікувальної гімнастики.
4. Якими принципами необхідно керуватися під час організації занять у групах здоров'я?
5. Опишіть модель функціонування груп ЗФП.
6. Розкрийте структуру і зміст занять у групах СФП.
7. Що таке спортивні секції та як вони функціонують.
8. Розкажіть про форми існування спортивних клубів (СК).
9. Етапи формування анімаційних програм.
10. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди.
11. Поняття свята.
12. Психологічні особливості впливу свята на людину.
13. Різновиди свят.

Лекція № 3

Тема. *Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи.*

Мета вивчення: Ознайомлення студентів з використанням оздоровчих заходів та використанням місцевості серед засобів СМ та АР.

Література:

1. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.]. - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
2. Аванесова Г.А. Культурно-досуговая деятельность: Теория и практика организации : учеб. пособ. для студ. вузов/ Г.А. Аванесова – М. : Аспект Перс, 2006. – 236 с.
3. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : нав. посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
4. Байлик С. И. Гостиничное хозяйство: организация, управление, обслуживание : уч. пособие. - 3-е изд., стереотип - К. : Дакор, 2008. -288 с.
5. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
6. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.
7. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.

8. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
9. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
10. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

План

1. Ходьба та біг як локомоторна діяльність. Види оздоровчих засобів.
2. Принципова схема використання спортивних та рухових ігор у блоці оздоровчих заходів та анімаційних програм.
3. Види діяльності з використанням місцевості серед засобів СМ та АР.
4. Нетрадиційні види спортивно-оздоровчих вправ та ігор у блоці оздоровчих та анімаційних засобів.

Основний зміст

У процесі життя на Землі людина навчилася використовувати більшість засвоєних нею засобів навколишньої природи, фізичного розвитку для зміцнення здоров'я, створення найбільш сприятливих умов для існування. Вплив оточення і засобів на розвиток організму ще недостатньо вивчені, дотепер погано піддаються оптимізації, інші – використовуються серед арсеналу засобів спрямованого впливу на організм з метою бажаної зміни його стану. До останніх відносяться фізичні вправи, які зумовлюють механічну взаємодію біосегментів тіла з різноманітними об'єктами засобів, у результаті чого можуть виникати функціональні зрушення в системах організму.

Фізичні вправи дозволяють оптимізувати відношення ваги свого тіла до інших матеріальних об'єктів навколишнього середовища і викликають відповідні процеси адаптації.

Ходьба і біг як локомоторна діяльність

Ходьба – це природний вид рухів, в якому бере участь практично весь опорно-руховий апарат. Умовно ходьбу можна поділити на такі види:

- ходьба, пов'язана з побутом;
- ходьба, пов'язана з трудовими діями;
- оздоровча ходьба;
- спортивна ходьба.

Ходьба, пов'язана з побутом. Це вид переміщуваних дій людини (удома, на роботі), під час якої дозування навантажень не регламентується, а обсяг цих рухів установлюється за потребою.

Ходьба, пов'язана з трудовими діями. Вид діяльності, під час якої може чергуватися навантаження та відпочинок, проте він не спрямований на розвиток якої-небудь рухової здібності.

Оздоровча ходьба. Це цілеспрямовані рухи з точною установкою обсягу, інтенсивності та інтервалом відпочинку.

Спортивна ходьба. Рухи, які спрямовані на подолання дистанції за мінімально короткий відрізок часу, спрямовані на досягнення спортивного результату.

Навчання ходьби протягом життєдіяльності людини залежить від таких факторів:

- маса тіла;
- анатомічна будова суглобів;
- використання взуття.

Спортивні і рухливі ігри як оздоровчі засоби

Спортивні і рухливі ігри характеризуються різнобічними оздоровчими ефектами, вони надають різнобічне рухове навантаження, поліпшують емоційний стан і тонізують нервову систему, є засобом для розвитку багатьох якостей, у тому числі моральних: товариськість, відчуття колективізму, жертвувати особистими інтересами заради інтересів команди. В Україні ще з початку ХХ століття використовувались спортивні і рухливі ігри майже на кожному святі. Трохи іншими були правила, місце занять та обладнання, проте багато людей уміло грали: у сітківку (теніс), кошеківку (баскетбол), відбивалку (волейбол), пориванку (гандбол), копаний м'яч (футбол). Проводилися змагання як індивідуальні, так і за типом блискавичного турніру (кубкового). У Західній Україні щовесни проводилися спортивні свята – день Українського спортсмена. Кожен спортивний колектив відкривав його спортивним парадом. Після параду проходила рухлива і спортивна частини.

Використання місцевості у фізкультурно-оздоровчих заходах

До цих видів відносяться: туризм, спортивне орієнтування, походи вихідного дня. Вони дають можливість побувати людям на природі та отримати крім фізичного навантаження емоційне піднесення.

Туризм. Для організації занять необхідно пройти загальну та спеціальну підготовки, ознайомитися зі специфікою різновидів: пішохідний, лижний і водний. Необхідно вивчити розділи з вибору маршрутів, комплектування

спорядження, харчування, тактики походів, подолання різноманітних перешкод тощо. Проводяться практичні заняття з: техніки установки палаток, розпалювання вогнища, розрахунку продуктів і приготування їжі, техніки подолання перешкод та ін.

Спортивне орієнтування. Ставить до тих, хто займаються, вимоги бути винахідливими, уміти правильно та швидко орієнтуватися у незнайомій обстановці, уміти швидко визначати та вираховувати за компасом і картою короткий шлях до контрольного пункту. Поряд з фізичною підготовкою необхідно мати і топографічну.

Цим видом можуть займатися особи з різним рівнем фізичної підготовки, у різні пори року та за різноманітних погодних умов. У процесі занять розвиваються такі вміння і навички: визначення відстані, напрямку, читання карти і зіставлення її з місцевістю, способи орієнтування, вибір раціонального шляху руху.

Нетрадиційні види спортивно-оздоровчих вправ

Відомо, що добре зарекомендовані види спорту залишаються в арсеналі засобів фізичного виховання, проте існує ряд нетрадиційних видів ФВіС, які користуються великою популярністю у людей. У цьому розділі коротко охарактеризуємо ці види. До них відносяться:

Акватлон – це плавання під водою у ластах, орієнтування та боротьба під водою. Змагання проводяться з 1982 року у Москві.

Відсерфінг – гонки по воді на дошці під парусом. Маса дошки – 25 кг, парус вільно обертається навколо осі. Винайдений у США.

Керлінг – командна гра (2 команди по 4 гравця), яка складається з 8–12 турів. У кожному турі кожний гравець кидає по 2 камені у “будинок” команди суперника, завдання гравця – улучити у центр. Маса снаряда – 20 кг, відстань між “будинками” – 44 м. Гра проходить на льодовій доріжці. Популярна у цивілізованих країнах – США, Швейцарії, Канаді, Шотландії, Швеції. Вона нагадує гру в кеглі.

Пауерліфтінг – триборство, яке складається із присідання зі штангою, віджимання штанги лежачи і тяги штанги. Чемпіонати світу з цього виду проводяться міжнародною федерацією пауерліфтіngu з 1975 року.

Перетягування канату як організаційний вид спорту виник у 1870 році в Англії, входив до програми 1-х Ігор Олімпіади.

Спеціально підібрані фізичні вправи. Це може бути група вправ, яка викликає функціональні зрушення в системі організму, або ж фізичні вправи локального впливу. Характерною особливістю є те, що чітко підбирається обсяг, інтенсивність і точність їх виконання.

До цієї ж групи відносяться вправи ЛФК, спеціально підібрані для лікування та профілактики кожного захворювання.

Бальнеотерапія. Це відновлювальні засоби з використанням повітряних ванн, дозованих сонячних процедур, сірководних ванн, радонових, мінеральних, хвойних, субактивних і контрастних душів.

Крім того, використовується *курортна терапія*, де бальнеозасоби використовуються в комплексі (збалансоване харчування, процедури, призначені лікарем, організований відпочинок).

Механотерапія – це використання механічних тренажерів з лікувальною і тренувальною метою.

Фізіотерапія об'єднує всі перераховані засоби та лікувальну гімнастику, яка використовує спеціально підібрані фізичні вправи.

Види масажу – ручний, самомасаж, апаратний, гідромасаж, лікувальний (загальний, локальний, глобальний, точковий тощо), спортивний.

Фітотерапія – використання лікарських рослин і фітопрепаратів та систем. “

Сауни (бані) бувають сухоповітряні і парні. Великим відновним засобом є сухоповітряні сауни ($t = 85\text{--}90^{\circ}\text{C}$). Найчастіше спортсмени використовують “дрібну” методику – 3–7 хв з перервою між заходами до 1 хв. Це дозволяє розігріти м'язову систему без особливого перенавантаження серцево-судинної системи. Діючий ефект сауни: розширюються кровоносні судини, кров депонована у капілярах, направляються у судинне русло, починають активно працювати нирки та надниркові залози, посилюється викид адреналіну у кров, збільшується ЧСС – усе це приводить до активного обміну речовин (розщеплення жирів, глікогену).

Фармакологічні засоби. Використовуються лікарські препарати (вітамінізація – B_1 , B_6 , B_{12} , полівітаміни), мазі (апізатрон, нікофлекс, фіналгон), у меншому ступені гормональні засоби (тестерон, анаболітичні стероїди, нерабол тощо).

Серед розглянутих засобів не може бути логічного завершення. Кількість їх з кожним роком зростає усе більше. Це означає, що людина швидко знаходить нові системи керування своїм тілом. Завдяки засобам інформації ці системи і програми дуже швидко розповсюджуються, вивчаються, коригуються, доповнюються, заперечуються та вдосконалюються. Застосування електроніки дає можливість проконтролювати вплив цих засобів на молекулярному рівні, проте досі ніхто

не може дати точних рекомендацій щодо оптимального варіанта рухового режиму індивідуально для кожної людини.

Отже, проблема рухової культури існує протягом онтогенезу. Дуже мало в нашому суспільстві приділяється уваги розвитку фізичної культури в кожній родині, щоб вона стала такою ж необхідною, як одяг, взуття, харчування. Цивілізовані країни досягли певного рівня, в Україні, згідно зі статистикою, фізичною культурою в родині займається близько 5%. Тому, завдання фахівців, які працюють у сфері фізичного виховання і спорту, – докорінно змінити ставлення всіх верств населення до культури особистого розвитку в цілому.

Питання для самоперевірки

1. Охарактеризуйте засоби, які використовуються у СМ і АР.
2. Розкрийте види ходьби та чинники, які впливають на неї.
3. Які різновиди бігу Ви знаєте, у чому їх оздоровча спрямованість.
4. Що таке оздоровче планування.
5. Розкажіть про значення та особливості велосипедних прогулянок в оздоровчій роботі.
6. Поясніть, що таке атлетизм.
7. Які Ви знаєте види у спортивно-масовій гімнастиці. Дайте їм коротку характеристику.
8. У чому полягають особливості використання спортивних і рухливих ігор в оздоровчих заходах
9. Назвіть види засобів, які використовуються у СМ і АР на місцевості.
10. Визначте нетрадиційні види спорту.

Лекція № 4

Тема. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.

Мета вивчення: Ознайомити з методикою проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред.

члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
4. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
5. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
6. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.
7. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.
8. Жуков М.Н. Подвижные игры : учеб. для пед. вузов. - М. : Академия, 2000

План

1. Заходи, пов'язані з агітацією, пропагандою та популяризацією ФК та С.
2. Роль ігрового дозвілля в організації відпочинку.
3. Спортивно-масові свята.
4. Ресурсні та фінансові забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.
5. Організаційне забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.

Основний зміст

Організація ігрової та спортивної анімації

Гра як складне соціокультурне явище. Мотивація гри. Позитивний вплив гри на людину. Форми ігрової діяльності в туристичній анімації: спортивні, дворові ігри, рухливі, настільні, інтелектуальні, азартні, рольові ігри. Ігри за принципом віку учасників: дитячі, юнацькі, молодіжні, для осіб середнього віку, для осіб третього віку, універсальні, сімейні ігри. Ігри за

кількістю учасників: масові, групові, індивідуальні, парні, командні ігри. Конкурсні, рольові, активізуючі ігри.

Ігрова програма. Критерії оцінки якісного складу ігрової аудиторії. Оцінка ігрового майданчику ігрової анімації. Оцінка технічних засобів та реквізиту.

Особливості розробки сценарію ігрової програми. Різновиди ігрових майданчиків для ігрової анімації. Особливості підготовки аудиторії до участі у ігровій анімації. Врахування кліматичних умов, пори року при складанні ігрових анімаційних програм.

Методика проведення рухливих ігор: рухливі ігри на спортивних майданчиках, рухливі ігри в басейні. Побудова програм рухливих ігор.

Свято як основа комплексної анімації. Карнавальна анімація

Поняття свята. Психологічні особливості впливу свята на людину. Різновиди свят: побутові (сімейні), релігійні, державні, календарні, свята казкових героїв і окремих професій, офіційні і неофіційні свята, сільські та міські свята, постійні та разові свята.

Народні свята як об'єкти культурно-пізнавального туризму. Відомі свята їжі та напоїв, свята квітів, тварин, екзотичні свята, релігійні свята як об'єкти атракції туристів.

Особливості організації карнавальної анімації. Найбільші та найцікавіші карнавали народів світу.

Спортивно-масові свята

Їх успішне проведення залежить від рівня планування та організаційної роботи:

- складання плану спортивного свята;
- розробка сценарію;
- складання кошторису витрат;
- створення оргкомітету;
- маркетинг свята (афіші, оголошення, запрошення тощо);
- підготовка програми;
- підготовка місця проведення;
- підготовка необхідного інвентарю;
- техніка безпеки і правопорядок;
- фінансування.

Складання плану спортивного свята. План спортивно-масового свята складається оргкомітетом; до нього включаються всі вищезазначені пункти розгорнутого характеру, вказується відповідальний за проведення, термін

проведення (до якого часу треба виконати необхідний обсяг роботи та віднести до відповідального на підпис).

Розробка сценарію. Розробка сценарію доручається найбільш творчій, освіченій та відповідальній людині (або групі особистостей). Сценарій – це докладний опис усього свята з указівкою точного часу. До нього включаються такі розділи:

- слова ведучого;
- вітальна промова запрошених гостей;
- ритуал відкриття;
- музичний супровід з назвою теми музичного твору;
- показові виступи спортсменів;
- конкурси, естафети, змагання, розіграші (у тому числі і для глядачів);
- суддівство конкурсів, нагородження, призи;
- порядок і послідовність проведення (у тому числі винесення та прибирання інвентарю);
- інформація для глядачів (за перебігом свята);
- ритуал закриття свята;
- перераховується необхідний інвентар та обладнання; зазначаються особи, які відповідальні за його збереження;
- прибирання місць проведення та перевезення інвентарю (транспортне забезпечення).

Сценарій повинен бути описаний відповідно до його проведення та поданий в оргкомітет для обговорення і погодження дій.

Складання кошторису витрат. До нього входять:

- витрати на підготовку сценарію;
- закупівля недостатнього інвентарю та обладнання, банерів для підготовки місць змагань, призів;
- оплата транспортних витрат;
- озвучення свята;
- оплата сфери обслуговування;
- закупівля спортивної форми та інвентарю, який пов'язаний зі спортивними виступами;
- інші витрати, які пов'язані з проведенням свята за сценарієм.

Ресурсне і фінансове забезпечення спортивно-масових заходів

Усім працівникам галузі ФВіС доводиться працювати в економічних умовах, в яких не можна дати стандартних порад для знаходження джерел фінансування.

Рекомендована першочерговість така:

- кошти від організації та проведення фізкультурно-спортивних видовищних заходів з платним входом глядачів;
- кошти від послуг на надання спортивного об'єкта для відпочинку;
- прибутки від послуг для абонементних груп;
- прибутки від організації прокату спортивного інвентарю та обладнання;
- кошти, які були отримані від ремонту та підготовки спортінвентарю;
- надання оздоровчих послуг (масаж, ЛФК тощо);
- оренда невикористовуваних спортивних приміщень;
- реклама спортсменами промислової продукції та послуг підприємств і фірм;
- оренда спортивних споруд;
- продаж спортивної атрибутики різним командам;
- прибутки від паркування та охорони автомашин глядачів поблизу спортивних споруд під час проходження змагань (платна стоянка);
- організація міжнародного спортивного турніру;
- кошти, отримані від проведення змагань з попереднім внеском учасників (обов'язкові для участі);
- прибутки від організації та проведення спортивної лотереї;
- добровільні фінансові внески від фірм, меценатів, фондів, підприємств;
- різноманітні бартерні угоди.

Звичайно, спортивна організація повинна мати свій розрахунковий рахунок, затверджений устав, в якому будуть відображені ці види діяльності, та природно комерційного директора, який буде займатися цими питаннями.

Організаційне забезпечення спортивно-масових заходів

Перш за все залежить від того, в якій галузі будити працювати. Якщо у шкільній освіті, то проводяться свята у загальноосвітній школі з використанням її бази, ресурсів тощо. Тут можна дати пораду: якщо будете готувати програму і сценарій свята всім шкільним колективом, то ніколи не отримаєте організованого свята, а тільки погіршите відносини.

Виходячи з досвіду роботи у школі, можна рекомендувати діяти так:

- дати завдання класним керівникам з активом класу підготувати по одному номеру для участі у святі, який буде презентацією цього класу;
- після цього призначити перегляд номерів – з них і відібрати кращі, скоригувати недостатньо підготовлені, а гірші, дотримуючись педагогічного такту, попросити замінити;
- з отриманого банку номерів підготувати “каркас” сценарію;

- запросити оргкомітет, до якого входять: музпрацівник, завуч, методист, актив учнів, та висловити припущення щодо сценарію;
- додати до сценарію свята зустрічні пропозиції і затвердити загальний сценарій.

Якщо організуєте спортивно-масові заходи великого масштабу, то бажано дотримуватися тієї схеми проведення спортивних свят, про яку було зазначено вище.

Усі спортивно-масові й оздоровчі заходи ніколи не можна обмежувати переліком, тому планувати їх треба на календарний чи навчальний рік. Проте готуватися до кожного треба завчасно. Наприклад, щоб провести чудове спортивне свято в межах шкільного колективу необхідно 2–3 місяці підготовки. Спортивні заходи можна віднести до видатних дат, загальноміських та інших масових заходів.

Проведення спортивно-показових заходів підвищує популярність видів спорту, сприяє загальному емоційному піднесенню та, безумовно, здобуттю авторитетного місця ФВіС у житті нації.

Питання для самоперевірки

1. Що таке фізична активність суспільства та який її рівень розвитку в Україні.
2. Як провести маркетинг спортивної діяльності.
3. Надайте інформацію про форми і способи проведення змагань.
4. Розкрийте розділи, що включають положення про змагання.
5. Опишіть функції оргкомітету змагань.
6. У чому полягає агітаційне забезпечення змагань.
7. Розкажіть про фінансову і господарську діяльність у період підготовки до проведення змагань.
8. Визначте особливості видів роботи, що необхідно передбачити для підготовки та проведення спортивно-масового свята.
9. Назвіть розділи, які повинні бути включені до плану спортивного свята.
10. Що включає кошторис витрат з проведення спортивно-масових заходів (свят).
11. Розкрийте додаткові статті доходу, які може мати сфера ФВіС.
12. Поясніть, у чому полягають особливості організаційного забезпечення спортивно-масових заходів.

Лекція № 5

Тема. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання.

Мета вивчення: Ознайомити студентів з роботою фахівця СМ та АР у різних системах освіти та виховання.

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
4. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
5. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
6. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.
7. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.

План

1. Оздоровча та анімаційна робота у дошкільних закладах.

2. Організація СМ та АР у системі середньої освіти.
3. Особливості організації фізкультурно-оздоровчої роботи у системі професійно-технічної освіти.
4. Спортивно-масова робота у вузі. Діяльність спортивного клубу у вузі. Організація самостійних занять студентів. Організація СМ та АР у студентському гуртожитку.
5. Фізкультурно-оздоровча та анімаційна робота у оздоровчих таборах.
6. Організація та методика фізкультурно-оздоровчої роботи у системі недержавної освіти та виховання.

Основний зміст

Основна діяльність фахівців, які працюють у сфері ФВіС, повинна бути спрямована на формування усвідомленого ставлення дітей і підлітків до рухової культури як чинника, що обумовлює здоровий спосіб життя, накопичення потенціалу фізичної і трудової діяльності.

Сьогодні з галузі державної освіти виділяються самостійні структури, які висувають альтернативні програми з освіти, виховання дітей і молоді.

Якщо у державній освіті за довгі роки склалися традиції з фізкультурно-оздоровчої роботи, то самостійні заклади займаються пошуком нових форм і методів організації ФВіС, вивчають досвід зарубіжних країн, упроваджують нові форми фізкультурно-оздоровчої роботи до своєї діяльності.

Оздоровча робота у дошкільних навчальних закладах

До них відносяться всі типи дитячих садків як при управлінні відділів народної освіти, так і відомчих. Під час організації всіх занять, пов'язаних з фізкультурно-оздоровчими заходами, необхідно дотримуватися правил:

а) організовуючи заняття, “пам’ятайте, що це діти”

Необхідно розуміти, що їх мотиви до занять такі:

– імітація (діти у своїй діяльності люблять наслідувати та копіювати дорослих);

– інтерес у процесі діяльності (заняття повинно бути організовано так, щоб дитина виявляла емоційну зацікавленість);

– почуття колективізму (перевага групових занять полягає в тому, що дитина намагається виконувати те, що й решта дітей);

б) під час підготовки до занять “пам’ятайте про те, що легше навчити, ніж перевчити”

Особливості розвитку рухової діяльності у дітей формуються на основі:

– рухових умінь (для дитини повинна бути підібрана програма і набір вправ, що відповідають її віку);

- рухових навичок (формувати на основі задатків і набутих знань);
- рухових здібностей (у дошкільному віці успішно розвиваються: координаційні здібності, рухомість у суглобах, формуються швидкісні здібності);

в) урахувувати створення “школи рухів”

На заняттях необхідно:

- старанно підбирати підготовчі вправи (за структурою та характером вони повинні відповідати завданням основної частини уроку);
- правильно підбирати підвідні фізичні вправи (звернути увагу на основу рухових навичок у дітей);
- розвивати рухову культуру (привчати до того, що рухи рук супроводжуються рухами голови та очей: якщо руки вперед, то долоні – усередину; якщо руки вбік, то долоні – вниз; якщо руки вгору, то долоні – всередину тощо);
- добиватись краси рухів (дотримуватись основних позицій рук і ніг, виховувати правильну поставу, зберігати лінії рук і ніг);
- удосконалювати естетичну спрямованість занять (добре підібраний музичний супровід);
- чітко дотримуватись гігієнічних вимог (місце занять, одяг повинні викликати позитивні емоції і зручність у виконанні вправ);
- додержувати режим занять (стежити за чергуванням харчування, навчальних занять з фізичної культури);

г) оздоровча спрямованість – “не створювати умов для виникнення хвороб”

Для проведення та організації занять оздоровчого напрямку використовують такі форми:

- ранкова гігієнічна гімнастика (РГГ);
- загартовування (повітряні ванни, сонячні процедури, обливання та обтирання);
- коригувальна гімнастика (проводиться у спецгрупах);
- навчальні уроки з фізичної культури (намагатися більше часу проводити на повітрі);
- оздоровчо-навчальне плавання;
- рухливі ігри (використовувати також і в режимі дня);
- спортивні ігри;
- заняття на лижах;
- катання на санчатах (естафети, катання з гірок);
- ігри на снігу (будування сніжних споруд, барикад);

– прогулянки та екскурсії;

д) *організація занять спортивного напрямку – “з дитинства прищепити охоту займатися спортом”*

Необхідно зважати на адекватність підбору спортивних видів, намагатися дотримуватися справедливості суддівства та виділяти переможців, але й пам'ятати про переможених. Використовуються такі форми:

– спортивні конкурси (естафети, малі чемпіонати і турніри);

– спортивні свята (у тому числі за участі батьків);

– спортивні ранки;

– малі олімпійські ігри (зимові і літні);

– змагання з окремих видів спорту;

– секції, організовані ДЮСШ (в яких після закінчення дитячого садка формуються спецкласи з видів спорту).

– *е) методична діяльність – “пам'ятайте про те, що у дітей є вихователі і батьки”*

Діяльність з фізичного розвитку та оздоровлення дітей буде ефективна тоді, коли в ній братимуть участь як вихователі, так і батьки. Для цього фахівець з ФВіС використовує такі форми:

– залучає вихователів до проведення всіх спортивних заходів;

– разом із методистом дитячого садка проводить систематичні практичні семінари з вихователями;

– проводить бесіди і збори з батьками (з питань – режим дня дитини, виконання домашніх завдань з фізкультури, залучення батьків до занять фізичними вправами разом з дітьми, гігієна у фізичному вихованні дитини);

– видає методичні посібники і рекомендації для вихователів (з організації та проведення фізкультурних занять у режимі дня, пам'ятки для батьків тощо).

Культура фізичного виховання починається з дитячого садка, і про це завжди слід пам'ятати.

Організація спортивно-масової і фізкультурно-оздоровчої роботи в загальноосвітній школі

Фізкультурно-оздоровча робота в режимі навчального дня учнів регламентується комплексними програмами. Основне їх завдання – створення оптимального рівня підвищення фізичного і розумового рівня працездатності у процесі навчального дня.

З цією метою у школах рекомендується, крім уроків з фізичної культури, проводити: гімнастику до занять, фізкультурні хвилинки на уроках, кожен день фізичні заняття у групах продовженого дня тощо.

До основних форм позакласної фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи в позаурочний час відносяться: участь у гуртках фізичної культури, початкової підготовки ДЮСШ, секції ЗФП, спортивної секції, спортивні змагання, спортивні свята, туристичні походи, громадські організації з фізичного виховання учнів.

Гуртки фізичної культури. Їх основне завдання – залучити дітей 1–4 класів до систематичних занять ФВіС. Заняття проводяться 2 рази на тиждень по 45–60 хв.

Групи початкової підготовки ДЮСШ організуються з виду спорту з послідовною передачею дітей до ДЮСШ. Заняття проводять 2–3 рази на тиждень. Розподіл годин: ЗФП – 60%, СФП – 40%. Заняття проходять за участі тренера-викладача ДЮСШ.

Секції загальної фізичної підготовки комплектуються з учнів, які відносяться за станом здоров'я до підготовчої медичної групи. Заняття проводяться 2 рази на тиждень по 60 хв.

Спортивні секції створюються з видів спорту. Характер занять – навчально-тренувальний. Проводяться 2 рази на тиждень по 1,5–2 год. Заняття повинні проводити кваліфіковані фахівці, які мають не менш ніж перший розряд з виду спорту. Для відвідування таких занять необхідно мати дозвіл лікаря.

Спортивні змагання – одна із форм, яка дає широкі можливості для виявлення рухових здібностей в учнів та підвищення їх емоційного тону. Не випадково в американських школах основну увагу приділяють змаганням. Вихователі та батьки переконані, що змагання – це школа життя, лабораторія формування особистості. В жодній країні світу немає стільки змагань для учнів, як у США. Спортивні змагання у США здійснюються майже на кожному занятті: за кількістю забитих голів, пробіганням різних відрізків з веденням м'яча і без нього, зі стрибків, підтягування, комплексних естафет тощо. Цей позитивний досвід необхідно запроваджувати в Україні.

Спортивні свята. Для проведення спортивних свят необхідно здійснити комплекс організаційно-підготовчої роботи. До них можна підготовляти як спортивні змагання, показові виступи, конкурси, так і художні номери. До участі залучаються всі учні, вчителі, батьки, громадські організації. Їх необхідно присвячувати історичним датам, подіям із життя школи, національним спортивним святам. Під керівництвом учителя

малювання готуються: плакати, дружні шаржі, конкурси малюнків тощо. Під керівництвом учителя музики підбирається музичне оформлення, програма художніх номерів. Учитель праці з учнями готує вітрини для виставок, планшети для стендів.

Туристичні походи проводяться з молодшими учнями на відстань 3–4 км, з учнями 10–11 років організуються походи на 1 день загальною відстанню в обидва кінця – 6 км. Для учнів 12–15 років походи можуть бути від 1 до 3 днів з ночівлею, маршрут – 12–15 км.

Громадські організації з фізичного виховання учнів

Національне відродження України спричинило різноманітні громадські рухи і дитячі організації. Серед них особливе місце посідає спортивна організація “Пласт”. Утілюючи основні ідеї всесвітньої організації “Скаут”, “Пласт” відображає національні особливості й історичні традиції українського народу.

Назву “Пласт” запропонував І. Франко, син якого був одним із його організаторів. Назва походить від фізично підготовленої групи людей-розвідників запорізьких козаків, які ходили у розвідку “по-пластунськи”.

До цієї категорії людей ставились особливі вимоги з фізичної підготовки: вони повинні були досконало володіти технікою плавання, нирання, бігу на довгі та короткі дистанції, майстерно володіти всіма видами зброї, засобами пересування, а також технікою бойових умінь.

Особливості організації фізкультурно-оздоровчої роботи в системі професійно-технічної освіти (ПТО)

Програмний матеріал для учнів системи ПТО і вимоги до фізичної підготовки в основному ідентичні змісту фізичного виховання учнів загальноосвітніх шкіл, проте є деякі особливості. У професійно-технічному закладі (ПТЗ), якщо є спортивна база, заняття з фізичного виховання дозволяється проводити на основі спеціалізації з видів спорту, використовуючи програми спортивних шкіл.

Грунтовно розглядаються питання професійно-прикладної фізичної підготовки (ППФП).

Конкретні завдання ППФП для учнів професійної освіти визначені в комплексній програмі з фізичного виховання, де поставлені такі завдання:

- удосконалення пристосованості організму до температурних умов, що змінюються, вібрацій і поштовхів;
- удосконалення здатності виконувати рухові дії стабільно, в умовах зміни освітлення, підвищеного технічного й емоційного напруження, без зорового або слухового контролю;

- удосконалення концентрувати та розподіляти увагу, швидкості реакції, орієнтації у просторі, уміння дозувати величину м'язових зусиль;
- розвиток м'язової і тактильної чутливості;
- удосконалення виконувати дії та окремі рухи в різних положеннях і позах в обмеженій зоні і на рухомій опорі;
- удосконалення точності і швидкості відповідних дій на різні сигнали.

Спортивно-масова і фізкультурно-оздоровча робота у ЗВО

У теорії і практиці фізичної культури обґрунтовані різні форми, засоби і методи формування рухової активності студентів. Водночас для більшості студентської молоді заняття фізичними вправами проявляються в період складання заліків із фізичного виховання. Більше того у студентів старших курсів фізична активність майже відсутня.

Студентська молодь, яка все-таки займається, так мотивує свою зацікавленість заняттями фізичними вправами:

- бажання мати красиву тілобудову (багато прагне займатись атлетичною гімнастикою), щоб подобатися, аби ними захоплювались дівчата;
- страх (страх бути побитим або приниженим, в умовах підвищеної злочинності, страх втратити кохану дівчину, коли чоловік не може її захистити);
- бажання відзначитися серед інших (під час занять мати гарний костюм, спортивний купальник, оригінальну супермодну атрибутику);
- розвага (спортивна діяльність та її деякі види, зокрема ігрові, є емоційним мотивом).

Проаналізувавши ситуацію, дуже мало серед студентської молоді, яка займається спортом, тих представників, які активізують свою фізичну діяльність задля самого поняття “спорт” або “здоров’я”.

У зв'язку з цим організаторам студентського спорту необхідно переглядати свою діяльність, щоб створювати умови для підвищеного попиту на засоби і форми фізичного виховання і спорту у ЗВО.

Для цього створюються спортивні клуби. Спортивний клуб у ЗВО розв'язує такі завдання:

- залучення студентів, аспірантів, співробітників до систематичних занять ФВіС;
 - організація та проведення масових оздоровчих і фізкультурних заходів;
 - створення спортивних об'єднань, клубів, секцій і команд з видів спорту.
- Клуб організовується на кафедрі фізичного виховання ЗВО і виконує такі функції:
- упроваджує ФВіС до всіх видів діяльності ЗВО;

- пропагує здоровий спосіб життя;
- проводить роботу з фізичної реабілітації студентів, які мають відхилення у стані здоров'я;
- створює необхідні організаційно-методичні умови для занять різними формами і видами ФВіС;
- організовує для студентів спортивно-оздоровчі табори;
- організовує і проводить навчально-тренувальний процес у спортивних секціях;
- організовує і проводить фізкультурну роботу в студентському гуртожитку.

Організація самостійних занять студентів

Щодо основної проблеми залучення студентів до занять ФВіС – це перш за все створити мотивацію до цього роду діяльності. Тут необхідно враховувати багато чинників й ознак: історичні, природно-кліматичні, статеві, вікові, соціально-групові, психологічні, екологічні, сімейні тощо.

Звичайно, багато буде залежати від агітаційної роботи, яку повинні проводити всі спортивні підрозділи. Форми самостійних занять можуть бути такими:

- самостійні тренувальні заняття з видів (ходьба, біг, крос, лижний спорт та ін.).

Тут важливо, щоб спортивний клуб підготував методичний стенд з такими розділами:

- планування самостійних занять (підготовча, основна, заключна частини);
- методика самостійних тренувальних занять;
- засоби і методи розвитку рухових здібностей;
- методи самоконтролю;
- особливості організації самостійних занять для дівчат;
- список методичної літератури для організації самостійних занять, яку має бібліотека ЗВО.

Під час організації самостійних занять повинні бути передбачені місця для їх проведення, “стежки здоров'я”, спортивні майданчики, майданчики з нестандартним обладнанням тощо.

Організація СМ і ФОР у студентських гуртожитках.

У ЗВО України у студентських гуртожитках проживає 50–60% від загальної кількості студентів. Крім того, у студентських гуртожитках унаслідок нестачі житла проживають також аспіранти, викладачі, співробітники та члени їхніх сімей. Організація роботи у гуртожитку з фізичного виховання потребує спільних зусиль адміністрації ВНЗ і

гуртожитку, спортивного клубу, студентських рад, активності студентів й осіб, які проживають у гуртожитку.

Фізкультурно-оздоровча робота у спортивно-оздоровчих таборах

Структура організації навчального процесу у вищих навчальних закладах така, що за періодами навчання настає період відпочинку – канікули.

Літні канікули найдовші, унаслідок чого формуються спортивні оздоровчі табори. Табір дозволяє широко впроваджувати в режимі дня засоби ФВіС.

Фізкультурно-оздоровча робота оздоровчого табору складається з:

- РГГ;
- організації різних видів загартування, походів та екскурсій;
- навчання плавання та прийомів рятування на воді;
- проведення спортивних змагань, чемпіонатів, конкурсів, спортивних вікторин, малих олімпійських ігор табору тощо;
- проведення спортивних свят і показових виступів спортсменів;
- організації та проведення спортивно-масових свят: день “Нептуна”, день “Бігуна”, день “Здоров’я”.

Навчально-спортивна робота планується на основі програми з фізичного виховання, проводиться згідно із затвердженим графіком і розкладом та передбачає:

- проведення навчально-тренувальних занять;
- змагання з різних видів спорту і спартакіади;
- підвищення спортивної майстерності (якщо це табір ДЮСШ або студентський).

В умовах табору існують можливості для навчання нових традиційних видів спорту.

Фізкультурно-оздоровчі технології в системі позадержавної освіти

Метою навчання фізкультурно-оздоровчих технологій є оволодіння і вдосконалення студентами фізичних, психічних і функціональних можливостей людини, розробка і затвердження принципів здорового способу життя, їх реалізація засобами і методами фізичного виховання і спорту, формування особистості, залучення до суспільних цінностей, цінностей фізичної культури.

До основних завдань підготовки фахівців з проблем фізкультурно-оздоровчих технологій відносяться:

- установка на позитивну мотивацію до здорового способу життя;

- уміння оцінювати фізичний, психічний і функціональний стан різних вікових груп населення;
- уміння аналізувати цінності й ефективність видів рекреаційної діяльності;
- проектування програм фізкультурно-оздоровчих технологій для різних груп населення на регіональному і місцевому рівнях, підбір відповідних засобів і методів їх реалізації;
- застосування знань і навичок у різних сферах діяльності фізкультурно-спортивних і профілактичних установах зі збереження, зміцнення, формування індивідуального здоров'я і здорового способу життя;
- формування професійно-прикладних навичок у сфері фізкультурно-оздоровчих технологій;
- розвиток пізнавальної активності, самостійності, творчих здібностей.

Знання фізкультурно-оздоровчих технологій дозволяє застосовувати традиційні й інноваційні засоби, форми і методи фізкультурно-оздоровчої роботи з різними категоріями і віковими групами населення, успішно організовувати роботу, розвивати пізнавальну активність і творчі здібності.

За сучасних умов широкого розвитку набули нові фізкультурно-оздоровчі технології: ізотон, слайд-аеробіка, степ-аеробіка, фітбол-аеробіка, тераеробіка, памп-аеробіка, аквааеробіка, танцювальна аеробіка, шейпінг, бодібілдинг тощо.

Велику увагу повинні приділяти індивідуальній роботі з тими, хто навчається. Необхідно на кожного (дитину, підлітка, студента) мати обліково-перспективну карту, де повинні бути відображені та систематично вноситися такі дані:

- антропометричні виміри;
- функціональні показники;
- рівень розвитку рухових здібностей;
- характер та якість виконання домашнього завдання;
- участь у спеціалізованому виді спорту;
- дані медичного огляду;
- зацікавленість, видами рухової діяльності;
- участь у різних змаганнях тощо.

Вимоги до цього виду діяльності набагато вищі. Крім практичної роботи, фахівець повинен володіти знаннями з галузі реабілітації, організації здорового способу життя, гігієни харчування, а також психолого-педагогічним тактом.

Аналізуючи стан СМ і ФОР у різних системах освіти і виховання, можна зробити такі висновки:

– ще не усвідомлено значення ФВіС як у житті кожної людини, так і в існуванні нації;

– державні програми відносно ФВіС у системах освіти повинні бути переглянуті, особливо фінансова діяльність, яка не повинна субсидіюватися за остаточним принципом і не повинна оподатковуватися;

– у надзвичайно кризовому стані знаходиться студентський спорт, якому у ВНЗ необхідно дати більші можливості – це створення умов для видатних спортсменів у навчанні, виплата додаткових студентських стипендій, організація та фінансування навчально-тренувальних зборів, виїзд на змагання тощо.

Це можливо лише тоді, коли у ВНЗ буде діяти добре організований спортивний клуб, який зможе знайти шляхи додаткового фінансування.

Питання для самоперевірки

1. На яких принципах організується та проводиться оздоровча робота у дошкільних закладах.
2. Назвіть форми організації занять ФВіС у позаурочний час.
3. Опишіть діяльність дитячо-підліткових спортивних громадських організацій з фізичного виховання.
4. Що таке професійно-прикладна фізична підготовка та в чому її сутність.
5. Яка мотивація до фізкультурно-оздоровчої діяльності у студентської молоді.
6. Дайте характеристику спортивного клубу ЗВО і які завдання та функції він повинен виконувати.
7. Як правильно організувати самостійні заняття ФВіС студентів.
8. Розкажіть про методи стимулювання СМ і ФОР у студентському гуртожитку.
9. Які завдання із СМ і ФОР вирішуються у спортивно-оздоровчих таборах.
10. Розкрийте особливості фізкультурно-оздоровчих технологій у закладах позадержавної освіти і виховання.

Лекція № 6

Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення.

Мета вивчення: розкрити методичні особливості спортивно-масової

та анімаційної роботи з різними групами населення

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

- 1.Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
- 2.Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
- 3.Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
- 4.Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
- 5.Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
- 6.Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель,2007 – 253с.
- 7.Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.

План

1. Сутність та зміст СМ та АР за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення.
2. Організація та методика опортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи у трудових колективах.
3. Підвищення ефективності економічної діяльності від впровадження СМ та АР.
4. Організаторська діяльність. Новаторська діяльність організатора СМ та АР.
5. Передумови виникнення анімації в туризмі. Її типологія.

Основний зміст

Існуюча структурно-функціональна модель управління СМ і ФОР з населенням за місцем проживання дозволила дійсно налагодити роботу за її цілісної реалізації.

Ця робота повинна бути спрямована на організацію активного та змістовного побуту жителів, залучення до систематичних занять ФВіС підлітків, збільшення рухової активності молоді, а також на естетичне виховання й організацію самостійних занять фізичними вправами. Усю роботу СМ і ФОР з населенням за місцем проживання можна розглядати за такими формами:

- фізкультурно-оздоровча робота;
- активний відпочинок;
- спортивно-тренувальна робота;
- агітаційно-пропагандистська робота сфери ФВіС.

За місцем проживання з населенням можна проводити:

- заняття у спортивних секціях, командах, групах;
- спортивні і рухливі ігри;
- самостійні заняття;
- заняття для груп ЗФП і загартовування;
- заняття спецгруп для осіб з послабленим здоров'ям;
- заняття в платних групах із популярних видів спорту;
- усі види спортивних і спортивно-масових змагань;
- походи вихідного дня і турпоходи;
- заняття з оздоровчого бігу і спортивна ходьба;
- дні активного відпочинку тощо.

Зони масового відпочинку населення є об'єктом посиленого попиту у людей усіх вікових груп. До них відносяться: парки культури і відпочинку,

зелені масиви, зони відпочинку поблизу річок, озер та ін. У цих місцях зосереджений великий резервний потенціал для розвитку СМ і ФОР.

У зонах масового відпочинку населення можуть бути організовані групи і секції з традиційних видів спорту: теніс, плавання, біг та ходьба, бадмінтон, мініфутбол, хокей, лижні види спорту, ритмічна й атлетична гімнастики та ін.

Крім того, найбільш розповсюдженими стали засоби нетрадиційного оздоровлення: йога, ушу, акватлон (боротьба під водою) тощо.

Місця масового відпочинку населення – це хороше місце для організації фізкультурних свят, а також для масових гулянь. На них можна проводити і народні свята з дотриманням національних традицій. Наприклад, близько 1000 р. в Україні відзначалося свято Івана Купала з великим вогнищем, хороводами та організаціями різних забав. Запорізькі козаки виконували традиційний танок України – “Гопак”. Наприклад, такий елемент, як “щупак” (удар у стрибку зігнувшись руками і ногами) потребував відмінної фізичної підготовки. Для тих, хто займаються єдиноборствами, радимо ознайомитися з традиціями техніки бойових умінь запорізьких козаків.

У місцях масового відпочинку населення дуже цікаві різні свята на воді. Тут можна визначити місця для глядачів – берег річки, озера, художнє оформлення річки, озера і берегів, також можуть бути квіти, плакати, повітряні великі кульки, різні плавальні засоби. У зимовий час – організація катків, народних гулянь і традиційних забав.

В умовах так званої “ринкової економіки” власники зруйнували допоміжну структуру сфери виробництва.

Проаналізувавши ситуацію, уряд України ухвалив рішення: на державних підприємствах та установах ужити заходів з активізації процесу залучення працівників до засобів фізичного виховання і спорту, що також відображено в Законі “Про фізичну культуру і спорт”, прийнятому у 1993 році.

Однак попит підприємств та організацій на фахівців ФВіС зараз зовсім інший. Сучасний керівник, який піклується про здоров’я своїх працівників і зацікавлений в економічному розвитку підприємства, навряд чи буде платити кошти за формальну посаду організатора ФВіС. Йому потрібен активний помічник, який, використовуючи свої організаторські здібності, науково-методичні знання, зможе згуртувати колектив, зробити економічно вигідним упровадження послуг фізичної культури на спортивній базі підприємства, піднести емоційний настрій колективу за допомогою проведення спортивних заходів.

Вплив сфери виробництва на функціональний стан людини

Перш ніж говорити про здоров'я і здоровий спосіб життя, необхідно розкрити ці два поняття.

Здоров'я визначають як гармонійну єдність біологічних, психічних і трудових функцій людини, що забезпечують повноцінну, необмежену її участь у різноманітних видах трудового і суспільного життя.

Під *здоровим способом життя* розуміють такі форми і способи повсякденної життєдіяльності, які відповідають гігієнічним принципам, зміцнюють адаптивні можливості організму, сприяють успішному відновленню, підтриманню і розвитку його резервних можливостей, повноцінному виконанню соціально-професійних функцій.

Становлення здоров'я визначається взаємодією великої кількості чинників – соціальних і біологічних, зовнішніх і внутрішніх, матеріальних і духовних, які складно та суперечливо взаємодіють один з одним.

До умов, які визначають збереження здоров'я, відноситься фізичне виховання і спорт. Однак неправильно було б думати, що заняття фізичними вправами гарантують міцне здоров'я.

З допомогою дослідження встановлено, що на формування здоров'я людини з-поміж усіх чинників на ФВіС припадає 15–30%, на сон – 24–30%, на харчування – 10–16%, на умови праці та кліматичні умови – 24–51%. Згідно з цими показниками, важливо мати чіткий, регламентований режим, щоб зберегти своє здоров'я.

Про яку регламентацію життєвого режиму може йти мова для працівника з приводу зміни діяльності? Організм отримує щотижневий стрес, адаптаційні процеси, що приводять до нормалізації функції обміну речовин, повністю розбалансовані. Порушуються функції органів травлення, залоз внутрішньої секреції, центральної і вегетативної нервової систем тощо.

Шум, пил, загазованість, постійно діюча вібрація – це ті навантаження регламентованої виробничої діяльності, у процесі якої з'являються дисфункції, а вони за багатоденних сумаций стають причиною деяких невротичних і соматичних хвороб (ендокринних, легенево-соматичних, серцево-судинних). У таких випадках організм швидко старіє.

На деяких виробництвах проводиться медична диспансеризація. Однак її рівень настільки примітивний, а діагностичні комплекси настільки застарілі, що лікарі можуть визначити хворобу, коли вона вже розвилась, а визначити її на початку або провести профілактику, призначити реабілітаційні засоби, лікарі поки що зробити не в силах. Найчастіше вони використовують

медикаментозний метод лікування або рекомендації щодо режиму відпочинку, харчування і сну.

За таких умов найбільш дійовим, економічно вигідним, доступним для кожного є такий метод відновлення, як активний відпочинок з використанням засобів фізичного виховання і спорту.

Ефективна діяльність з упровадження фізичного виховання і спорту на виробництві

Групою вчених був здійснений статистичний аналіз стосовно дослідження працівників підприємств України, які пропустили за лікарняним бюлетенем робочі дні через різноманітні хвороби. Було проаналізовано близько 120000 лікарняних бюлетенів, з яких 23% припадає на серцево-судинні захворювання; 16% – на хвороби дихальної системи; 19,3% – на захворювання опорно-рухового апарату.

З перерахованих нами захворювань – опорно-рухового апарату, дихальної і серцево-судинної системи виникає прямий зв'язок щодо нестачі рухової активності в цих людей. Анкетування цієї групи населення засвідчило, що лише 2% систематично займаються фізичними вправами. Таким чином, керівникам підприємств дешевше було б організувати комплексну оздоровчу систему, ніж витратити кошти на оплату лікарняних бюлетенів.

У розвинутих країнах уже давно були проведені відповідні дослідження і багато фірм, маючи запас трудових ресурсів, не приймають на роботу тих, хто не займається фізичним вихованням для себе. Ці питання вони з'ясовують за допомогою анкет і медичних обстежень. Звичайно, питаннями економіки на підприємствах повинен займатися директор, економісти, бухгалтерія.

Однак вищеперераховані структури досить активно займалися підрахунком економічних втрат через гіподинамію. Цю інформацію необхідно довести і до директора з метою асигнування коштів на фізкультурно-оздоровчу програму, розроблену організатором ФВіС.

Економічний ефект підприємство має отримувати також від спортивних баз – маркетингу фізкультурно-спортивних послуг. З цією метою необхідно обґрунтувати сферу фізкультурно-спортивних послуг, розглянутих у попередніх розділах, і впровадити їх на договірній основі у трудових колективах підприємства.

Форми і засоби фізичного виховання і спорту в умовах виробництва

Форми масового фізичного виховання і спорту

До цих форм відносять:

- самостійні заняття (РГГ, оздоровчі, тренувальні);
- спортивно-масові заходи;
- оздоровчі заходи (турпоходи, походи вихідного дня, виїзд за місто);
- спортивно-тренувальні заняття;
- змагання (естафети, турніри, спартакіади тощо).

Засоби фізичного виховання і спорту в умовах виробництва під час самостійних занять

До них відносяться:

- усі види фізичних вправ, пов'язані з організацією самостійних занять;
- усі види оздоровчих форм ФВіС;
- усі види вправ, що пов'язані з поширеними на підприємстві видами спорту.

Інноваційна діяльність з фізичного виховання і спорту на виробництві

Усі перераховані вище організаційні заходи, засоби і форми, методи управління СМ і ФОР на виробництві – це традиційні методи і засоби організації. Про них багато, докладно та доступно написано в спеціальній методичній літературі, проте має бути наявний елемент творчості. Такі елементи є стимулом до діяльності для тих, хто займаються, емоційного потенціалу, а також пошуку нових форм і методів фізкультурної роботи. Це можуть бути:

- включення нових ефективних рухів, узятих із сучасної фізичної культури;
- створення у кімнатах здоров'я і залах нових тренажерів;
- під час проведення змагань урізноманітнити їх показовими виступами;
- під час проведення спортивно-масових змагань і масових заходів можна використовувати їх у національному українському стилі. Наприклад, у козаків було багато видів боротьби: “навкулачки”, “навхрест”, “на ременях”, “спас”.

Також такі заходи можна урізноманітнити перетягуванням каната, підніманням гирь, дартсом, армрестлінгом тощо. Іншими словами, спектр інновацій дуже широкий, щодо їх проведення не можна дати однозначних порад.

Розглянувши впроваджені форми і засоби ФВіС на прикладі виробничого колективу, можна відзначити, що сутність цієї роботи повинна полягати в розробці методик для певного контингенту. Така робота завжди ставить високі вимоги до організаторських здібностей фахівців. Її успіх можна гарантувати, коли людина стає “душею” колективу, його невід’ємною частиною.

Виникнення та розвиток анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах.

Передумови виникнення анімації в туризмі. Типологія анімації в туризмі: туристична анімація, рекреаційна анімація.

Функції туристичної анімації: адаптаційна, стабілізуюча, оздоровча, інформаційна, удосконалююча, рекламна.

Класифікація туристів. Психодіагностика туристів. Особливості роботи з туристами різних категорій. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих. Класифікація туристів за ставленням до влаштування дозвілля.

Національні особливості туристів та їх врахування при складанні анімаційних програм. Анімаційні програми для сімейного дозвілля.

Питання для самоперевірки

1. Чим пояснюється необхідність розвитку спортивно-масової роботи у сфері виробництва.
2. Поясніть, як впливає виробнича діяльність на здоров'я людини.
3. Який економічний ефект може отримати підприємство від упровадження різних форм ФВіС.
4. Опишіть завдання з організації ФВіС на виробництві.
5. Визначте, з яких розділів складається організаційна робота з ФВіС у трудовому колективі.
6. Як правильно вести на підприємстві інформаційно-пропагандистську роботу з ФВіС.
7. Назвіть види методичної роботи з ФВіС, які необхідно впровадити у трудовому колективі.
8. Які форми і засоби ФВіС, що використовують в умовах виробництва.
9. У чому полягає інноваційна діяльність організатора ФВіС на виробництві.
10. Поясніть, як можна використовувати спортивні споруди і базу підприємства для отримання економічної вигоди (прибутків).

Лекція № 7

Тема. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.

Мета вивчення: розкрити сутність та основні напрями організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.

Література:

Основна

1. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.]. - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
2. ДСТУ 4269:2003 Послуги туристичні. Класифікація готелів.
3. ДСТУ ISO 9004-2-96 Управління якістю та елементи системи якості. Частина 2. Настанови щодо послуг. - Чинний від 01.07.97.
4. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : навч. посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
5. Бойко М.Г., Гопкало Л.М. Організація готельного господарства : підручник. - К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т., 2006. - 448 с.
6. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллезнавство : навч. посіб. – К. : Центр навч. літ-ри, 2006. - 208с.
7. Ведмідь Н.І., Мельниченко С.В. Організація дозвілля туристів : навч. посіб. – К. : КНТЕУ, 2008. - 85с.
8. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
9. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.
10. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу : навч. посіб. - К. : Центр учбової літератури, 2007. - 224 с.
11. Котлер Ф., Боуен Дж, Мейкенз Дж. Маркетинг. Гостеприимство. Туризм= Marketing for hospitality and tourism : учеб. - 4-е изд., перераб. и доп. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2007. - 1071 с.
12. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг : підруч. - К. : Знання, 2008. - 661 с.
13. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
14. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
15. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.

3. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.
4. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
5. Кляп М. П., Шандор Ф. Ф. Сучасні різновиди туризму : навч. посіб. - К. : Знання, 2011. - 334 с.
6. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю.Бордун, І. Жук. - К. : ЦУЛ, 2013. - 234 с.
7. Менеджмент туристичної індустрії : навч. посіб. – Чернівці : Книга-ХХІ, 2005. - 596 с.
8. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005

План

1. Проблеми соціальної і фізичної реабілітації інвалідів.
2. Структура і зміст організації спортивно-масової та анімаційної роботи осіб з обмеженими можливостями.
3. Інвалідний спорт і рухова активність у зарубіжних країнах.
4. Розвиток спортивного руху «Спорт для всіх».

Основний зміст

У наш час фізичним вихованням і спортом займається велика кількість людей. Такі заняття суттєво знижують захворювання, підвищують тривалість життя і стійкість організму до різних несприятливих чинників зовнішнього середовища. Суспільство розробило багато методик у сфері спортивної діяльності і масового оздоровлення людей засобами фізичного виховання.

Однак усі методики, які використовують засоби і форми організації занять, були розраховані на людей, які мають необхідний діапазон рухів та функціональний резерв, який сприяє розвитку рухових можливостей.

Лише за останнє десятиліття суспільство звернуло увагу на те, що існує велика частина населення, яка унаслідок обмежених особливостей була відокремлена від проблеми гармонійного розвитку особистості.

До сьогодні такими категоріями осіб, займалась медицина. Тому суспільство протягом багатьох років змиралося з думкою про те, що люди з обмеженими особливостями – це якийсь особливий світ, який є частковим споживачем створюваних цінностей.

Проте, самі інваліди не хотіли з цим миритися. Вони шукали заміну механізмів утрачених функцій технічним або фізичним шляхом; методом спроб і помилок, створювали систему рухових навичок, яка б дозволила їм

здійснення життєво важливих дій, шукали ефективні заняття, щоб не бути соціальною перешкодою для суспільства, яке про них забуло.

Останнім часом ситуація докорінно змінилася. Оскільки з кожним роком кількість людей з обмеженими особливостями дуже швидко збільшується, то утримання їх коштує недешево. З'явилась велика кількість товариств й організацій, які ефективно навчилися використовувати працю інвалідів, бо якщо людина працює, то вона має повне моральне і матеріальне право претендувати як на матеріальні цінності, так і на систему духовного і фізичного розвитку.

У розвинених зарубіжних країнах людина з обмеженими особливостями почуває себе повноцінним членом суспільства, для нього створюються унікальні засоби пересування і візки, обладнуються спеціальні автомобільні паркування і пристосування для посадки у громадський транспорт, створюються зручні й архітектурно естетичні під'їзди до магазинів та інших споруд, організовуються виїзди у гори на відпочинок та проводяться різноманітні змагання кваліфікованими фахівцями.

У суспільстві, де для особи з обмеженими особливостями краще медичне забезпечення, нові технології, сучасний дизайн обладнання, яке використовується, комфортабельні квартири з оптимальними варіантами пересування і все на пільгових умовах, вона ніколи не відчує себе соціально пригнобленою.

На жаль, не можна відзначити такого підходу до цієї проблеми у нашій країні. Наше суспільство вважає цю проблему другорядною. Дуже часто доводиться звертатися за досвідом до фахівців зарубіжних країн. І це не повинно бути принизливим для нас – просто на якомусь етапі вони випередили нас у сфері соціального розвитку.

Проблеми соціальної і фізичної реабілітації інвалідів.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, кожний 10-й мешканець Землі є з обмеженою особливістю, щорічно 20 мільйонів людей отримують каліцтво; щорічно 10 мільйонів людей отримують поранення у результаті транспортних пригод. Крім того, за даними досліджень вітчизняної медицини, кожного року народжується приблизно 70% дітей "групи ризику". Це діти, які потенційно можуть стати особами з обмеженими особливостями, якщо до них своєчасно не застосувати стаціонарне медичне лікування. Багаторічні дослідження і практичний досвід, як зарубіжних, так і вітчизняних спеціалістів засвідчив, що найбільш дієвим методом їх реабілітації є моторика, тобто рухове відновлення.

Проте вони будуть дійовими в системі комплексного лікування із застосуванням фізіотерапевтичних процедур, використанням тренажерів, різноманітних видів масажу та лікувально-фізичної культури, а також створення емоційного і морального клімату, що сприятливо впливає на психіку, мобілізує їхню волю і відчуття соціальної повноцінності.

Іншими словами, у програмі комплексної реабілітації людей з обмеженими особливостями необхідно визначити мету – створити ефективні методики, які дозволяють інтенсифікувати процес відновлення життєво важливих рухових дій, умінь і навичок, необхідних як у побутовій, так і у трудовій діяльності інвалідів.

Для реалізації цієї мети необхідно розв'язати глобальні, регіонально-корекційні і локально-спеціальні завдання.

Глобальні:

- зміцнення здоров'я і позитивних емоцій за рахунок засобів реабілітації;
- поліпшення фізичного розвитку та вдосконалення рухових здібностей;
- збільшення пристосування та опірності організму до впливу зовнішнього середовища;
- формування усвідомленого ставлення до систематичних занять, виконання лікувально-фізичного комплексу.

Регіонально-корекційні:

- відновлення рухових здібностей;
- запобігання розвитку атрофії скелетних м'язів та підвищення їх скорочувальної здатності;
- профілактика, а також лікування контрактур суглобів;
- вироблення до самостійного пересування, навичок побутового самообслуговування;
- розвиток навичок трудових дій, які за анатоμο-біомеханічними структурами сприятимуть коригувальним рухам.

Локально-спеціальні:

- створення точної дозованої системи обсягу і режиму рухової діяльності, що сприятиме розвитку компенсаторних механізмів;
- розробка антропометричних, діагностичних і нормативних вимог, які дозволяють оцінити діапазон розвитку рухових здібностей;
- підвищення рівня розвитку рухових здібностей для планомірної корекції занять з урахуванням індивідуальних обмежених особливостей.

Природно, що розв'язання всіх цих завдань можливе під час дотримання таких чинників:

- *соціальний* – створення суспільством усіх необхідних компонентів для реабілітації;

- *побутовий* – готовність сім'ї сприяти повній реабілітації; можливість у майбутньому створити йому умови для корисної побутової і трудової діяльності;

- *спеціальний* – наявність і можливість використання кваліфікованих фахівців, амбулаторних баз, технічного та апаратного забезпечення.

Отже, у соціально-економічних умовах нашого суспільства дуже важливо реалізувати успішно та за короткий термін повну реабілітацію людей з обмеженими особливостями. Звичайно, найбільш доступним і дешевим засобом реабілітації є фізичні вправи, спеціально підібрані висококваліфікованими спеціалістами.

Структура і зміст фізичного виховання осіб з обмеженими особливостями

Деякі автори (В.Г. Григоренко, А.П. Глоба), розглядаючи процес фізичного виховання осіб з порушенням функцій спинного мозку, умовно виділили три рівні, які характеризують стан рухової сфери цих людей. Це низький, середній і високий рівні.

На кожному рівні особа повинна виявити певні знання й уміння, виконати руховий режим, який вимагається, та виконати нормативи.

Звичайно, щоб виконувати навіть найнижчий рівень рухової сфери, людина з обмеженими особливостями, проходить дуже складний шлях у ролі стаціонарного хворого. Якщо обмеженість отримана у результаті механічної травми, наприклад хребта, то у результаті компресійного або неповного порушення спинного мозку створюються умови для дискінезії кінцівок (залежно від того, в якому відділі хребта був перелом).

З початку госпіталізації хворий іммобілізується. З моменту його іммобілізації починаються негативні процеси у його організмі.

В опорно-руховому апараті – погіршується кровообіг скелетних м'язів, що призводить до витончення м'язових волокон, погіршення їх скорочувальних можливостей, зниження тону м'язів, відбувається поступова атрофія, відсутність рухів не стимулює виділення синовіальної рідини у суглобах, хрящові тканини, які утворюють ковзаючу поверхню, стають пористими та змінюють свою конфігурацію, що поступово спричинює контрактуру суглобів – обмеження рухливості.

У *серцево-судинній системі* – відсутність рухів знижує скорочувальну здатність серцевого м'яза, що, у свою чергу, зменшує викидання крові в аорту. Унаслідок цього стінки судин стають менш еластичними, зменшується їх площа стрічного перетину, що ускладнює отримання поживних речовин і кисню тканинами й органами.

У *системі дихання* відбуваються значні зміни, оскільки під час іммобілізації відділу хребта з використанням гіпсування іммобілізується також грудна клітка, що спричинює діяльність м'язів дихання. Автоматично змінюються всі показники дихання:

- зменшується ЖЄЛ;
- зменшується ОД (об'єм дихання);
- збільшується частота дихання.

Оскільки між системою дихання і функціонуванням серця існує прямий зв'язок, то такі явища призводять до аритмії серця.

Нервова система – зазнає найбільш патологічного удару. Відсутність аферентних імпульсів до рухових центрів кори головного мозку порушує у пам'яті уявлення про рух, що призводить до втрати рухових умінь і навичок.

Крім того, змінюється *РН* крові, тому що у результаті порушення теплового балансу через нестачу дихання гіпсованої шкіри утворюються стійкі окислювальні процеси.

Можна уявити, який стан хворого, якщо ще додати сильний емоційний стрес.

Оскільки процес лікування триває місяці, навряд чи після госпіталізації можна говорити про те, що людина може брати участь у випробуваннях, які пропонують вищезгадані автори, навіть на найнижчому рівні, тому що, наприклад, на низькому рівні повинна підтягуватися 10 разів, виконувати віджимання штанги від грудей у положенні лежачи 10 разів (вага штанги – 30 кг).

Тому зміст фізичного виховання осіб з обмеженими особливостями, повинен розглядатися з позиції повторно-первинного навчання рухових умінь і навичок, поступового та систематичного відновлення втрачених рухових здібностей, а також додаткових факторів, які активно впливають на інтенсифікацію процесу реабілітації.

Професійний спорт у різних країнах. Професійний спорт культивується у США, Канаді, Австралії, у деяких європейських, латиноамериканських й азійських країнах. У зарубіжних країнах найбільш професіоналізуються ігрові види спорту – футбол, хокей, баскетбол, теніс і бокс. Фахівці, які вивчають менеджмент зарубіжного спорту, відзначають, що управління

різними видами професійного спорту за кордоном тісно пов'язано з національними традиціями та історією, появою нових джерел фінансування, змінами, що відбуваються у спорті. Історично склалися три моделі професійного спорту: американська, європейська і якоюсь мірою латиноамериканська. Найбільшого розвитку професійний спорт досяг у США. Тому докладніше розглянемо американську модель менеджменту у професійному спорті.

Американська модель професійного спорту має понад сторічну історію. Основу американського професійного спорту становлять ігрові види – баскетбол, бейсбол, американський футбол, хокей, а також бокс. Професійний спорт у США із самого початку складався і розвивався як самостійна галузь розважального бізнесу за певної державної підтримки. Аналіз зарубіжної літератури свідчить, що основні відмінності аматорського і професійного спорту в першу чергу пов'язані з цілями їх розвитку.

Метою аматорського олімпійського спорту є забезпечення успішного виступу на Олімпійських іграх. Тому критерієм його ефективності є результати виступів спортсменів на літніх і зимових Олімпійських іграх: кількість здобутих медалей і місце команди країн у неофіційному командному заліку.

Мета діяльності у професійному спорті – виробництво спортивно-видовищних послуг, продаж яких забезпечує прибуток. Тобто професійна суперечка – це сфера підприємництва, бізнесу.

Відмінність у цільовій спрямованості аматорського і професійного спорту має базовий характер і визначає специфіку кожного з них, відмінності. Узагальнення зарубіжних матеріалів дозволяє виділити такі ознаки сучасного професійного спорту:

- принципова відмінність цільових установок аматорського і професійного спорту;
- обмеження відносно незначної кількості видів спорту, що становлять особливий інтерес з комерційної точки зору;
- прагнення організацій професійного спорту забезпечити підтримку у змаганнях жорсткої конкуренції, без якої спорт втрачає привабливість для глядачів, втрачається інтерес до нього з боку спонсорів і телебачення;
- формування в кожному з видів професійного спорту спортивної еліти – видатних спортсменів, що користуються підвищеною популярністю у глядачів;
- наявність достатньо ефективної системи соціального захисту спортсменів, що постійно вдосконалюється.

Основною організаційною формою управління професійним спортом у США є ліга, або асоціація. Професійні ліги є самостійними організаціями, діяльність кожної з яких регламентується відповідною конституцією або статутом. Ліги у США згідно з їх статутом є некомерційними організаціями і фінансуються за рахунок відрахування 5–7% доходів від продажу квитків на ігри.

Визначальним напрямом удосконалення управління сферою фізичної культури і спорту в Україні є створення механізму для ефективного поєднання зусиль суб'єктів її державного, громадського та приватного секторів. Передбачається посилення ролі громадського і приватного секторів. Важливим чинником має бути робота, спрямована на забезпечення раціонального співвідношення у розвитку фізичного виховання, спорту для всіх, дитячо-юнацького і резервного спорту, спорту вищих досягнень.

Нова редакція Закону України “Про фізичну культуру і спорт” відповідними статтями посилює процеси демократизації і децентралізації такого управління з чітким визначенням меж повноважень і відповідальності суб'єктів державного сектора сфери фізичної культури і спорту.

Таким чином, удосконалення діючої в державі системи фізичної культури і спорту дозволить визначити стратегію подальшого її розвитку та закласти основи для створення життєздатної системи зміцнення здоров'я населення як необхідної умови подальшого розвитку спорту вищих досягнень.

Питання для самоперевірки

1. Назвіть проблеми фінансування олімпійського руху.
2. Опишіть ознаки сучасного професійного спорту.
3. Визначте негативні наслідки вживання допінга у спортивній діяльності.
4. Охарактеризуйте класифікацію зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
5. У чому полягають основні відмінності комерційних і некомерційних зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
6. Визначте основні моделі менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
7. Розкрийте основи фінансового менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
8. З'ясуйте зміст американської моделі аналізу фінансової діяльності фітнес-клубу.
9. Назвіть проблеми сучасного спорту в Україні.

10. Визначте необхідні заходи для розвитку фізичного виховання і спорту в Україні.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка
Кафедра теорії і методики фізичної культури

Інструктивно-методичні матеріали
до семінарських занять
з дисципліни: **Організація спортивно - масової та анімаційної роботи**

для студентів 5 курсу

спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Розроблені: к.пед.н., доцентом кафедри ТМФК
Рибалком П. Ф.

Семінарське заняття № 1

Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи.

Мета вивчення: ознайомити студентів із історією розвитку спортивно-масової та анімаційної роботи.

План семінарського заняття

1. Мета та завдання СМ та АР,
2. Форми організації СМ та АР,
3. Джерела інформації, які служать для вивчення СМ та АР.
4. Оздоровчі завдання СМ та АР. Освітні завдання СМ та АР.
5. Сутність організації відпочинку, дозвілля і розваг.
6. Основи організації анімаційних послуг. Механізм реалізації анімаційних послуг.

Література:

1. Андреева О. В. Фізична рекреація різних груп населення : [монографія] / О. В. Андреева. – Київ : Поліграфсервіс, 2014. – 280 с.
2. Пасічняк Л. Особливості залучення різних груп населення до активного відпочинку в умовах міського парку [Електронний ресурс] / Л Пасічняк, М. Дутчак // Спортивна наука України. – 2015. – № 5(69). – С. 21–26
–Режимдоступу:
<http://sportscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339>
5. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
6. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію.вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вмі зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість сутєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. Поясніть зміст методології СМ і АР.
2. Визначте завдання, які постають перед предметом СМ і АР.
3. Як використовуються джерела інформації у ФВіС.
4. Поясніть, як використовується науково-дослідна і нормативно-технічна література в галузі ФВіС.
5. Визначте функції, що виконують засоби масової інформації.
6. Що входить до оздоровчих завдання СМ і АР.
7. Які виховні завдання ставляться у СМ і АР.
8. Охарактеризуйте освітні завдання СМ і АР.
9. Назвіть напрями використання анімаційних засобів.
10. Опишіть що таке Рекреаційна анімація і що таке Туристична.

Семінарське заняття № 2

Тема. *Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи.*

Мета вивчення: отримати знання для роботи не тільки вчителем фізичної культури, але й керівником секцій з виду спорту, а також інструктором-організатором спортивно-масової і анімаційної роботи.

План

7. Організація занять у групах здоров'я.
8. Характеристика занять у групах ЗФП.
9. Фізкультурно-спортивні клуби та їх об'єднання.
10. Особливості планування та методи проведення індивідуальних занять.
11. Організація ігрової та спортивної анімації.
12. Організація анімаційних послуг в готелях і туристичних комплексах.

Література:

1. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю. Бордун, І. Жук- К.: ЦУЛ, 2013. - 234 с.
2. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005.
3. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму : навч. посіб./ [Ред. Любіцева О. О.]. - К. : Альтерпрес, 2008. - 436 с.
4. Чорненька Н. Організація туристичної індустрії : навч. посіб. - К. : Атіка, 2006. - 264 с.
5. Пасічняк Л. Особливості залучення різних груп населення до активного відпочинку в умовах міського парку [Електронний ресурс] / Л Пасічняк, М. Дутчак // Спортивна наука України. – 2015. – № 5(69). – С. 21–26 – Режим доступу: [http://sportscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339](http://sportsscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339)
6. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію.вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вмі зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. Назвіть структуру і зміст роботи з групою ранкової гігієнічної гімнастики.
2. У чому полягають особливості організації занять із групою реабілітаційної гімнастики.
3. Дайте характеристику занять у групах лікувальної гімнастики.
4. Якими принципами необхідно керуватися під час організації занять у групах здоров'я?
5. Опишіть модель функціонування груп ЗФП.
6. Розкрийте структуру і зміст занять у групах СФП.
7. Що таке спортивні секції та як вони функціонують.
8. Розкажіть про форми існування спортивних клубів (СК).
9. Етапи формування анімаційних програм.
10. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди.
11. Поняття свята.
12. Психологічні особливості впливу свята на людину.
13. Різновиди свят.

Семінарське заняття № 3

Тема. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи.

Мета вивчення: Ознайомлення студентів з використанням оздоровчих заходів та використанням місцевості серед засобів СМ та АР.

План

1. Ходьба та біг як локомоторна діяльність. Види оздоровчих засобів.
2. Принципова схема використання спортивних та рухових ігор у блоці оздоровчих заходів та анімаційних програм.
3. Види діяльності з використанням місцевості серед засобів СМ та АР.
4. Нетрадиційні види спортивно-оздоровчих вправ та ігор у блоці оздоровчих та анімаційних засобів.

Література:

1. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.]. - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
2. Аванесова Г.А. Культурно-досуговая деятельность: Теория и практика организации : учеб. пособ. для студ. вузов/ Г.А. Аванесова – М. : Аспект Перс, 2006. – 236 с.
3. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : нав. посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
4. Байлик С. И. Гостиничное хозяйство: организация, управление, обслуживание : уч. пособие. - 3-е изд., стереотип - К. : Дакор, 2008. -288 с.
5. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
6. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.
7. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
8. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
9. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
10. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію. вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. Охарактеризуйте засоби, які використовуються у СМ і АР.
2. Розкрийте види ходьби та чинники, які впливають на неї.
3. Які різновиди бігу Ви знаєте, у чому їх оздоровча спрямованість.
4. Що таке оздоровче планування.
5. Розкажіть про значення та особливості велосипедних прогулянок в оздоровчій роботі.
6. Поясніть, що таке атлетизм.
7. Які Ви знаєте види у спортивно-масовій гімнастиці. Дайте їм коротку характеристику.
8. У чому полягають особливості використання спортивних і рухливих ігор в оздоровчих заходах
9. Назвіть види засобів, які використовуються у СМ і АР на місцевості.
10. Визначте нетрадиційні види спорту.

Семінарське заняття № 4

Тема. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.

Мета вивчення: Ознайомити з методикою проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.

План

1. Заходи, пов'язані з агітацією, пропагандою та популяризацією ФК та С.
2. Роль ігрового дозвілля в організації відпочинку.
3. Спортивно-масові свята.
4. Ресурсні та фінансові забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.
5. Організаційне забезпечення спортивно-масових та анімаційних заходів.

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
4. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.

5. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
6. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.
7. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію.вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вмі зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. Що таке фізична активність суспільства та який її рівень розвитку в Україні.
2. Як провести маркетинг спортивної діяльності.
3. Надайте інформацію про форми і способи проведення змагань.
4. Розкрийте розділи, що включають положення про змагання.
5. Опишіть функції оргкомітету змагань.
6. У чому полягає агітаційне забезпечення змагань.

7. Розкажіть про фінансову і господарську діяльність у період підготовки до проведення змагань.
8. Визначте особливості видів роботи, що необхідно передбачити для підготовки та проведення спортивно-масового свята.
9. Назвіть розділи, які повинні бути включені до плану спортивного свята.
10. Що включає кошторис витрат з проведення спортивно-масових заходів (свят).
11. Розкрийте додаткові статті доходу, які може мати сфера ФВіС.
12. Поясніть, у чому полягають особливості організаційного забезпечення спортивно-масових заходів.

Семінарське заняття № 5

Тема. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання.

Мета вивчення: Ознайомити студентів з роботою фахівця СМ та АР у різних системах освіти та виховання.

План

1. Оздоровча та анімаційна робота у дошкільних закладах.
2. Організація СМ та АР у системі середньої освіти.
3. Особливості організації фізкультурно-оздоровчої роботи у системі професійно-технічної освіти.
4. Спортивно-масова робота у вузі. Діяльність спортивного клубу у вузі. Організація самостійних занять студентів. Організація СМ та АР у студентському гуртожитку.
5. Фізкультурно-оздоровча та анімаційна робота у оздоровчих таборах.
6. Організація та методика фізкультурно-оздоровчої роботи у системі недержавної освіти та виховання.

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за

ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
4. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
5. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
6. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію.вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою

викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. На яких принципах організовується та проводиться оздоровча робота у дошкільних закладах.
2. Назвіть форми організації занять ФВіС у позаурочний час.
3. Опишіть діяльність дитячо-підліткових спортивних громадських організацій з фізичного виховання.
4. Що таке професійно-прикладна фізична підготовка та в чому її сутність.
5. Яка мотивація до фізкультурно-оздоровчої діяльності у студентської молоді.
6. Дайте характеристику спортивного клубу ЗВО і які завдання та функції він повинен виконувати.
7. Як правильно організувати самостійні заняття ФВіС студентів.
8. Розкажіть про методи стимулювання СМ і ФОР у студентському гуртожитку.
9. Які завдання із СМ і ФОР вирішуються у спортивно-оздоровчих таборах.
10. Розкрийте особливості фізкультурно-оздоровчих технологій у закладах позадержавної освіти і виховання.

Семінарське заняття № 6

Тема 1. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення.

Мета вивчення: розкрити методичні особливості спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення

План

1. Сутність та зміст СМ та АР за місцем проживання та у місцях масового відпочинку населення.
2. Організація та методика опортивно-масової та фізкультурно-оздоровчої роботи у трудових колективах.
3. Підвищення ефективності економічної діяльності від впровадження СМ та АР.

4. Організаторська діяльність. Новаторська діяльність організатора СМ та АР.
5. Передумови виникнення анімації в туризмі. Її типологія.

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
4. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
5. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
6. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.
7. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію. вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість сутєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. Чим пояснюється необхідність розвитку спортивно-масової роботи у сфері виробництва.
2. Поясніть, як впливає виробнича діяльність на здоров'я людини.
3. Який економічний ефект може отримати підприємство від упровадження різних форм ФВіС.
4. Опишіть завдання з організації ФВіС на виробництві.
5. Визначте, з яких розділів складається організаційна робота з ФВіС у трудовому колективі.
6. Як правильно вести на підприємстві інформаційно-пропагандистську роботу з ФВіС.
7. Назвіть види методичної роботи з ФВіС, які необхідно впровадити у трудовому колективі.
8. Які форми і засоби ФВіС, що використовують в умовах виробництва.
9. У чому полягає інноваційна діяльність організатора ФВіС на виробництві.
10. Поясніть, як можна використовувати спортивні споруди і базу підприємства для отримання економічної вигоди (прибутків).

Семінарське заняття № 7

Тема. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.

Мета вивчення: розкрити сутність та основні напрями організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.

План

1. Проблеми соціальної і фізичної реабілітації інвалідів.
2. Структура і зміст організації спортивно-масової та анімаційної роботи осіб з обмеженими можливостями.
3. Інвалідний спорт і рухова активність у зарубіжних країнах.
4. Розвиток спортивного руху «Спорт для всіх».

Література:

Основна

1. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.]. - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
2. ДСТУ 4269:2003 Послуги туристичні. Класифікація готелів.
3. ДСТУ ISO 9004-2-96 Управління якістю та елементи системи якості. Частина 2. Настанови щодо послуг. - Чинний від 01.07.97.
4. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : навч. посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
5. Бойко М.Г., Гопкало Л.М. Організація готельного господарства : підручник. - К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т., 2006. - 448 с.
6. Бочелюк В.Й., Бочелюк В.В. Дозвіллєзнавство : навч. посіб. – К. : Центр навч. літ-ри, 2006. - 208с.
7. Ведмідь Н.І., Мельниченко С.В. Організація дозвілля туристів : навч. посіб. – К. : КНТЕУ, 2008. - 85с.
8. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
9. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.
10. Дядечко Л.П. Економіка туристичного бізнесу : навч. посіб. - К. : Центр учбової літератури, 2007. - 224 с.
11. Котлер Ф., Боуєн Дж, Мейкенз Дж. Маркетинг. Гостеприимство. Туризм= Marketing for hospitality and tourism : учеб. - 4-е изд., перераб. и доп. - М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2007. - 1071 с.
12. Мальська М. П., Антонюк Н. В., Ганич Н. М. Міжнародний туризм і сфера послуг : підруч. - К. : Знання, 2008. - 661 с.
13. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.

14. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
15. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.
4. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
5. Кляп М. П., Шандор Ф. Ф. Сучасні різновиди туризму : навч. посіб. - К. : Знання, 2011. - 334 с.
6. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю.Бордун, І. Жук. - К. : ЦУЛ, 2013. - 234 с.
7. Менеджмент туристичної індустрії : навч. посіб. – Чернівці : Книга-XXI, 2005. - 596 с.
8. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005

Критерії оцінювання:

Під час оцінювання знань необхідно:

- враховувати ступінь засвоєння матеріалу;
- здійснювати індивідуальний підхід;
- застосовувати гласність оцінки.

Оцінка «відмінно». Студент вільно володіє навчальним матеріалом, виявляє особливі творчі здібності. Без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію.вміє використовувати необхідну інформацію для прийняття рішення у нестандартних ситуаціях. Переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили.

Оцінка «добре». Студент вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки. Серед яких є сутєві, добирати аргументи для підтвердження думок.

Оцінка «задовільно». Студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою

викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих.

Оцінка «незадовільно». Виклад матеріалу нелогічний, непослідовний, поверхневий, безсистемний. Студент володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів.

Питання для контролю попередніх занять, обговорення, самостійного вивчення та осмислення навчального матеріалу:

1. Назвіть проблеми фінансування олімпійського руху.
2. Опишіть ознаки сучасного професійного спорту.
3. Визначте негативні наслідки вживання допінга у спортивній діяльності.
4. Охарактеризуйте класифікацію зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
5. У чому полягають основні відмінності комерційних і некомерційних зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
6. Визначте основні моделі менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
7. Розкрийте основи фінансового менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
8. З'ясуйте зміст американської моделі аналізу фінансової діяльності фітнес-клубу.
9. Назвіть проблеми сучасного спорту в Україні.
10. Визначте необхідні заходи для розвитку фізичного виховання і спорту в Україні.

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка
Кафедра теорії і методики фізичної культури

Інструктивно-методичні матеріали
до самостійних занять

з дисципліни: **Організація спортивно - масової та анімаційної роботи**

для студентів 5 курсу

спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Розроблені: к.пед.н., доцентом кафедри ТМФК
Рибалком П. Ф.

Тема 1. Предмет організації та методики спортивно-масової та анімаційної роботи
Питання

1. Поясніть зміст методології СМ і АР.
2. Визначте завдання, які постають перед предметом СМ і АР.
3. Як використовуються джерела інформації у ФВіС.
4. Поясніть, як використовується науково-дослідна і нормативно-технічна література в галузі ФВіС.
5. Визначте функції, що виконують засоби масової інформації.
6. Що входить до оздоровчих завдання СМ і АР.
7. Які виховні завдання ставляться у СМ і АР.
8. Охарактеризуйте освітні завдання СМ і АР.
9. Назвіть напрями використання анімаційних засобів.
10. Опишіть що таке Рекреаційна анімація і що таке Туристична.

Методичні рекомендації: використання надбаних знань з дисципліни історія фізичної культури, вступ до спеціальності Зробити схематичне зображення відповідей.

Література:

1. Андреева О. В. Фізична рекреація різних груп населення : [монографія] / О. В. Андреева. – Київ : Поліграфсервіс, 2014. – 280 с.
2. Пасічняк Л. Особливості залучення різних груп населення до активного відпочинку в умовах міського парку [Електронний ресурс] / Л Пасічняк, М. Дутчак // Спортивна наука України. – 2015. – № 5(69). – С. 21–26
 –Режимдоступу:
<http://sportscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339>
7. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
8. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) – 4 бали

Тема 2. Форми організації фізкультурно-оздоровчої, спортивно-масової та анімаційної роботи.

Питання

1. Назвіть структуру і зміст роботи з групою ранкової гігієнічної гімнастики.
2. У чому полягають особливості організації занять із групою реабілітаційної гімнастики.
3. Дайте характеристику занять у групах лікувальної гімнастики.
4. Якими принципами необхідно керуватися під час організації занять у групах здоров'я?
5. Опишіть модель функціонування груп ЗФП.
6. Розкрийте структуру і зміст занять у групах СФП.
7. Що таке спортивні секції та як вони функціонують.
8. Розкажіть про форми існування спортивних клубів (СК).
9. Етапи формування анімаційних програм.
10. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди.
11. Поняття свята.
12. Психологічні особливості впливу свята на людину.
13. Різновиди свят.

Методичні рекомендації: використання надбаних знань з дисципліни теорія і методика фізичного виховання, психологія фізичного виховання.

Література:

1. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю. Бордун, І. Жук - К.: ЦУЛ, 2013. - 234 с.
2. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005.
3. Туристичне країнознавство: країни лідери туризму : навч. посіб./ [Ред. Любіцева О. О.]. - К. : Альтерпрес, 2008. - 436 с.
4. Чорненька Н. Організація туристичної індустрії : навч. посіб. - К. : Атіка, 2006. - 264 с.
5. Пасічняк Л. Особливості залучення різних груп населення до активного відпочинку в умовах міського парку [Електронний ресурс] / Л Пасічняк, М. Дутчак // Спортивна наука України. – 2015. – № 5(69). – С. 21–26 – Режим доступу: <http://sportscience.ldufk.edu.ua/index.php/snu/article/view/350/339>
6. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) – 4 бали

Тема 3. Базові засоби, які використовуються для організації та методики проведення спортивно-масової та анімаційної роботи.

Питання

1. Охарактеризуйте засоби, які використовуються у СМ і АР.
2. Розкрийте види ходьби та чинники, які впливають на неї.
3. Які різновиди бігу Ви знаєте, у чому їх оздоровча спрямованість.
4. Що таке оздоровче планування.
5. Розкажіть про значення та особливості велосипедних прогулянок в оздоровчій роботі.
6. Поясніть, що таке атлетизм.
7. Які Ви знаєте види у спортивно-масовій гімнастиці. Дайте їм коротку характеристику.
8. У чому полягають особливості використання спортивних і рухливих ігор в оздоровчих заходах
9. Назвіть види засобів, які використовуються у СМ і АР на місцевості.
10. Визначте нетрадиційні види спорту.

Методичні рекомендації: використання надбаних знань з дисципліни теорія і методика фізичного виховання. Зробити схематичне зображення відповідей.

Література:

1. Законодавство України про туризм і готельну справу: збірник офіційних текстів законів станом на 1 лютого 2012 р./ [Упоряд. Руснак Ю. І.]. - К.: ЦУЛ, 2012. - 242 с.
2. Аванесова Г.А. Культурно-досуговая деятельность: Теория и практика организации : учеб. пособ. для студ. вузов/ Г.А. Аванесова – М. : Аспект Перс, 2006. – 236 с.
3. Байлик С.І., Кравець О.М. Організація анімаційних послуг в туризмі : нав. посіб. – Харків : ХНАМГ, 2008. – 197с.
4. Герасименко В. Створення анімаційних програм для туристів на основі маркетингового підходу// Маркетинг в Україні, 2006.- №5. - С.57-60.
5. Дмитрук О.Ю., Щур Ю.В. Спортивно-оздоровчий туризм : навч. посіб. - К. : Альтерпрес, 2008. - 280 с.
6. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
7. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
8. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.

9. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) – 4 бали

Тема 4. Організація і методика проведення фізкультурно-оздоровчих та анімаційних заходів.

Питання

1. Що таке фізична активність суспільства та який її рівень розвитку в Україні.
2. Як провести маркетинг спортивної діяльності.
3. Надайте інформацію про форми і способи проведення змагань.
4. Розкрийте розділи, що включають положення про змагання.
5. Опишіть функції оргкомітету змагань.
6. У чому полягає агітаційне забезпечення змагань.
7. Розкажіть про фінансову і господарську діяльність у період підготовки до проведення змагань.
8. Визначте особливості видів роботи, що необхідно передбачити для підготовки та проведення спортивно-масового свята.
9. Назвіть розділи, які повинні бути включені до плану спортивного свята.
- 10.Що включає кошторис витрат з проведення спортивно-масових заходів (свят).
- 11.Розкрийте додаткові статті доходу, які може мати сфера ФВіС.
- 12.Поясніть, у чому полягають особливості організаційного забезпечення спортивно-масових заходів.

Методичні рекомендації: використання надбаних знань з дисципліни теорія і методика фізичного виховання. Зробити схематичне зображення відповідей.

Література:

5. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
6. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
7. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
8. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за

ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

8. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
9. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
10. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
11. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досуговых программ в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
12. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
13. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.
14. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) - 4 бали

Тема 5. Організація та методика спортивно-масової та анімаційної роботи у різних системах освіти та виховання.

Питання

1. На яких принципах організовується та проводиться оздоровча робота у дошкільних закладах.
2. Назвіть форми організації занять ФВіС у позаурочний час.
3. Опишіть діяльність дитячо-підліткових спортивних громадських організацій з фізичного виховання.
4. Що таке професійно-прикладна фізична підготовка та в чому її сутність.
5. Яка мотивація до фізкультурно-оздоровчої діяльності у студентської молоді.
6. Дайте характеристику спортивного клубу ЗВО і які завдання та функції він повинен виконувати.
7. Як правильно організувати самостійні заняття ФВіС студентів.

8. Розкажіть про методи стимулювання СМ і ФОР у студентському гуртожитку.
9. Які завдання із СМ і ФОР вирішуються у спортивно-оздоровчих таборах.
10. Розкрийте особливості фізкультурно-оздоровчих технологій у закладах позадержавної освіти і виховання.

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Гальперина Т.И. Режиссура культурно-досугових програм в работе менеджера туристской анимации : учеб. пособ. /Т.И. Гальперина; Российская международная академия туризма. - М. : Советский спорт, 2006, 168с.
4. Гонгальський Д. Азартні ігри/ Д.Гонгальський. // Галицькі контракти, 2009.- №51-52. - С.8.
5. Горлинская Н. Массовик-затейник. Организация корпоративных мероприятий. Универсальные сценарии для любой компании / Н. Горлинская. - М. : АСТ: Асирель, 2007 – 253с.

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) **4 - бали**

Тема 6. Організація і методика спортивно-масової та анімаційної роботи з різними групами населення.

Питання

1. Чим пояснюється необхідність розвитку спортивно-масової роботи у сфері виробництва.
2. Поясніть, як впливає виробнича діяльність на здоров'я людини.
3. Який економічний ефект може отримати підприємство від упровадження різних форм ФВіС.

4. Опишіть завдання з організації ФВіС на виробництві.
5. Визначте, з яких розділів складається організаційна робота з ФВіС у трудовому колективі.
6. Як правильно вести на підприємстві інформаційно-пропагандистську роботу з ФВіС.
7. Назвіть види методичної роботи з ФВіС, які необхідно впровадити у трудовому колективі.
8. Які форми і засоби ФВіС, що використовують в умовах виробництва.
9. У чому полягає інноваційна діяльність організатора ФВіС на виробництві.
10. Поясніть, як можна використовувати спортивні споруди і базу підприємства для отримання економічної вигоди (прибутків).

Література:

1. Мальська М. П., Худо В. В., Занько Ю. С. Організація туристичного обслуговування : підруч. - К. : Знання, 2011. - 275 с.
2. Петрова І.В. Дозвілля в зарубіжних країнах : підручн. - К. : Кондор, 2005. - 408 с.
3. Уніфіковані технології готельних послуг : навч. посіб. / За ред. В.К.Федорченко. - К. : Вища шк., 2001. - 327 с.
4. Управління сучасним готельним комплексом : навч. посіб./ [Г.Б.Мунін, А.О.Зимійов, Є.В.Самарцев, О.О.Гаца, К.П.Максимець, Х.І.Роглев]; за ред. члена-кор. НАН України, д.е.н., проф. С.І.Дорогунцова. - К. : Ліра - К, 2005. - 520 с.

Додаткова

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Ганжиев Б.Х. Профессиональная подготовка педагогов дополнительного образования по профилю спортивно-оздоровительного туризма : автореф. канд.. дис. - М., 2001. - 23с.
4. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) **3 - бали**

Тема 7. Технології організації спортивно-масової та анімаційної роботи з особами з обмеженими можливостями.

Питання

1. Назвіть проблеми фінансування олімпійського руху.
2. Опишіть ознаки сучасного професійного спорту.
3. Визначте негативні наслідки вживання допінга у спортивній діяльності.
4. Охарактеризуйте класифікацію зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
5. У чому полягають основні відмінності комерційних і некомерційних зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
6. Визначте основні моделі менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
7. Розкрийте основи фінансового менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
8. З'ясуйте зміст американської моделі аналізу фінансової діяльності фітнес-клубу.
9. Назвіть проблеми сучасного спорту в Україні.
10. Визначте необхідні заходи для розвитку фізичного виховання і спорту в Україні.

Література:

Основна

1. Апонін В.В. Організація і технологія надання послуг : навч. посіб. / В.В.Апонін, І.І.Олексин, Н.О.Шутовська, Т.В. Футало; за ред. проф. В.В. Апоніна. - К. : Видавничий центр «Академія», 2006. - 311 с.
2. Бабенко Н.Б. Соціально-культурний потенціал сімейного дозвілля // Український соціум, 2005.- №5-6(10-11). - С.102-111.
3. Дмитрук С. В., Дмитрук О. Ю. Соціально-педагогічні технології в туризмі : навч. посіб. - К. : ЦУЛ, 2012. - 328 с.
4. Кірсанов В. Шляхи вдосконалення підготовки фахівців для сфери дозвілля // Вища освіта України, 2006.- №1. - С.37-42.
5. Кляп М. П., Шандор Ф. Ф. Сучасні різновиди туризму : навч. посіб. - К. : Знання, 2011. - 334 с.
6. Мальська М. П. Управління персоналом у туризмі: теорія та практика : навч. посіб. / М. П. Мальська, О. Ю.Бордун, І. Жук. - К. : ЦУЛ, 2013. - 234 с.
7. Менеджмент туристичної індустрії : навч. посіб. – Чернівці : Книга-XXI, 2005. - 596 с.

8. Петрова І.О. Дозвілля в зарубіжних країнах : підруч. - К. : Кондор, 2005

Критерії оцінювання: усне опитування (доповідь) **3 - бали**

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка
Кафедра теорії і методики фізичної культури

ПИТАННЯ ТА ЗАВДАННЯ ДЛЯ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ
з дисципліни: Організація спортивно - масової та анімаційної роботи

для студентів 5 курсу
спеціальність: 014 Середня освіта (Фізична культура)

Розроблені: к.пед.н., доцентом кафедри ТМФК
Рибалком П. Ф.

ПИТАННЯ

1. Поясніть зміст методології СМ і АР.
2. Визначте завдання, які постають перед предметом СМ і АР.
3. Як використовуються джерела інформації у ФВіС.
4. Поясніть, як використовується науково-дослідна і нормативно-технічна література в галузі ФВіС.
5. Визначте функції, що виконують засоби масової інформації.
6. Що входить до оздоровчих завдання СМ і АР.
7. Які виховні завдання ставляться у СМ і АР.
8. Охарактеризуйте освітні завдання СМ і АР.
9. Назвіть напрями використання анімаційних засобів.
10. Опишіть що таке Рекреаційна анімація і що таке Туристична.
11. Назвіть структуру і зміст роботи з групою ранкової гігієнічної гімнастики.
12. У чому полягають особливості організації занять із групою реабілітаційної гімнастики.
13. Дайте характеристику занять у групах лікувальної гімнастики.
14. Якими принципами необхідно керуватися під час організації занять у групах здоров'я?
15. Опишіть модель функціонування груп ЗФП.
16. Розкрийте структуру і зміст занять у групах СФП.
17. Що таке спортивні секції та як вони функціонують.
18. Розкажіть про форми існування спортивних клубів (СК).
19. Етапи формування анімаційних програм.
20. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди.
21. Поняття свята.
22. Психологічні особливості впливу свята на людину.
23. Різновиди свят.
24. Охарактеризуйте засоби, які використовуються у СМ і АР.
25. Розкрийте види ходьби та чинники, які впливають на неї.
26. Які різновиди бігу Ви знаєте, у чому їх оздоровча спрямованість.
27. Що таке оздоровче планування.
28. Розкажіть про значення та особливості велосипедних прогулянок в оздоровчій роботі.
29. Поясніть, що таке атлетизм.
30. Які Ви знаєте види у спортивно-масовій гімнастиці. Дайте їм коротку характеристику.

31. У чому полягають особливості використання спортивних і рухливих ігор в оздоровчих заходах
32. Назвіть види засобів, які використовуються у СМ і АР на місцевості.
33. Визначте нетрадиційні види спорту.
34. Що таке фізична активність суспільства та який її рівень розвитку в Україні.
35. Як провести маркетинг спортивної діяльності.
36. Надайте інформацію про форми і способи проведення змагань.
37. Розкрийте розділи, що включають положення про змагання.
38. Опишіть функції оргкомітету змагань.
39. У чому полягає агітаційне забезпечення змагань.
40. Розкажіть про фінансову і господарську діяльність у період підготовки до проведення змагань.
41. Визначте особливості видів роботи, що необхідно передбачити для підготовки та проведення спортивно-масового свята.
42. Назвіть розділи, які повинні бути включені до плану спортивного свята.
43. Що включає кошторис витрат з проведення спортивно-масових заходів (свят).
44. Розкрийте додаткові статті доходу, які може мати сфера ФВіС.
45. Поясніть, у чому полягають особливості організаційного забезпечення спортивно-масових заходів.
46. На яких принципах організовується та проводиться оздоровча робота у дошкільних закладах.
47. Назвіть форми організації занять ФВіС у позаурочний час.
48. Опишіть діяльність дитячо-підліткових спортивних громадських організацій з фізичного виховання.
49. Що таке професійно-прикладна фізична підготовка та в чому її сутність.
50. Яка мотивація до фізкультурно-оздоровчої діяльності у студентської молоді.
51. Дайте характеристику спортивного клубу ЗВО і які завдання та функції він повинен виконувати.
52. Як правильно організувати самостійні заняття ФВіС студентів.
53. Розкажіть про методи стимулювання СМ і ФОР у студентському гуртожитку.
54. Які завдання із СМ і ФОР вирішуються у спортивно-оздоровчих таборах.

55. Розкрийте особливості фізкультурно-оздоровчих технологій у закладах позадержавної освіти і виховання.
56. Чим пояснюється необхідність розвитку спортивно-масової роботи у сфері виробництва.
57. Поясніть, як впливає виробнича діяльність на здоров'я людини.
58. Який економічний ефект може отримати підприємство від упровадження різних форм ФВіС.
59. Опишіть завдання з організації ФВіС на виробництві.
60. Визначте, з яких розділів складається організаційна робота з ФВіС у трудовому колективі.
61. Як правильно вести на підприємстві інформаційно-пропагандистську роботу з ФВіС.
62. Назвіть види методичної роботи з ФВіС, які необхідно впровадити у трудовому колективі.
63. Які форми і засоби ФВіС, що використовують в умовах виробництва.
64. У чому полягає інноваційна діяльність організатора ФВіС на виробництві.
65. Поясніть, як можна використовувати спортивні споруди і базу підприємства для отримання економічної вигоди (прибутків).
66. Назвіть проблеми фінансування олімпійського руху.
67. Опишіть ознаки сучасного професійного спорту.
68. Визначте негативні наслідки вживання допінга у спортивній діяльності.
69. Охарактеризуйте класифікацію зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
70. У чому полягають основні відмінності комерційних і некомерційних зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
71. Визначте основні моделі менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
72. Розкрийте основи фінансового менеджменту зарубіжних спортивно-оздоровчих клубів.
73. З'ясуйте зміст американської моделі аналізу фінансової діяльності фітнес-клубу.
74. Назвіть проблеми сучасного спорту в Україні.
75. Визначте необхідні заходи для розвитку фізичного виховання і спорту в Україні.
76. Місце дозвілля в структурі бюджету часу людини.
77. Ознаки дозвілля, мета та завдання дозвілля.
78. Організація дозвілля і розваг.

79. Характеристики процесу розваг.
80. Принципи організації процесу розваг.
81. Фактори, що впливають на вибір дозвілля.
82. Відпочинок як вид дозвілля. пасивний та активний відпочинок.
83. Вільний час: поняття та зміст, структура.
84. Класифікація підприємств індустрії дозвілля та розваг: вітчизняний та закордонний підходи.
85. Передумови виникнення анімації в туризмі.
86. Типологія анімації в туризмі.
87. Функції туристичної анімації.
88. Класифікація туристів.
89. Особливості роботи з туристами різних категорій.
90. Форми роботи з різними віковими групами відпочиваючих.
91. Класифікація туристів за ставленням до влаштування дозвілля.
92. Національні особливості туристів та їх врахування при складанні анімаційних програм.
93. Анімаційні програми для сімейного дозвілля.
94. Підрозділи, що надають анімаційні послуги, їх характеристика.
95. Фактори, що впливають на кількість та склад закладів дозвілля в готелях і туристичних комплексах.
96. Організація діяльності анімаційної служби.
97. Склад анімаційної команди.
98. Модель фахівця туранімації.
100. Закордонний досвід підготовки фахівців з анімаційної діяльності.
101. Вимоги до аніматорів.
102. Загальні правила поведінки для аніматорів.
103. Трудогорама професії тур аніматора.
104. Графік роботи аніматора.
105. Матеріальна база анімації: перший, другий, третій рівні.
106. Готельні анімаційні послуги та програми.
107. Вимоги до побудови анімаційних програм.
108. Напрями і програми туристичної анімації.
109. Етапи формування анімаційних програм.
110. Сценарій анімаційної програми: поняття, різновиди.
111. Композиційна побудова анімаційної програми.
112. Гра як складне соціокультурне явище.
113. Мотивація гри та позитивний вплив гри на людину.
114. Форми ігрової діяльності в туристичній анімації.

115. Ігри за принципом віку учасників.
116. Ігри за кількістю учасників.
117. Конкурсні, рольові, активізуючі ігри.
118. Ігрова програма.
119. Критерії оцінки якісного складу ігрової аудиторії.
120. Оцінка ігрового майданчику ігрової анімації та технічних засобів та
121. реквізиту.
122. Особливості розробки сценарію ігрової програми.
123. Різновиди ігрових майданчиків для ігрової анімації.
124. Особливості підготовки аудиторії до участі у ігровій анімації.
125. Врахування кліматичних умов, пори року при складанні ігрових анімаційних програм.
126. Методика проведення рухливих ігор.
127. Побудова програм рухливих ігор.
128. Поняття та особливості емоційного впливу музики.
129. Аудиторія музичних анімаційних заходів.
130. Особливості бальної культури.
131. Особливості анімаційної дискотеки.
132. Оцінка матеріально-технічної бази танцювальних заходів.
133. Поняття вербальної анімації. Способи впливу на аудиторію за допомогою мови.
134. Професійні якості, навички і вміння аніматорів. Імпровізація як найвища форма анімації.
135. Ораторське мистецтво в анімації.
136. Поняття театралізації в анімаційних сценічних шоу туристсько-рекреаційних закладів.
137. Різновиди сцени при розробці шоу-програм: сцена-арена, сцена-коробка, сцена-подіум, сцена-шапка, просторова сцена.
138. Необхідність врахування матеріально-технічної бази анімаційних шоу.
139. Поняття свята.
140. Психологічні особливості впливу свята на людину.
141. Різновиди свят.
142. Народні свята як об'єкти культурно-пізнавального туризму.
143. Відомі свята їжі та напоїв, свята квітів, тварин, екзотичні свята, релігійні свята як об'єкти атракції туристів.
144. Особливості організації карнавальної анімації.
145. Найбільші та найцікавіші карнавали народів світу.